

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

18. ČÍSLO / XXV. ROČNÍK

14 Kč • 0,70 €

7. KVĚTNA 2017

Z obsahu:

**Zmrtvýchvstalý Kristus,
naše naděje**
Katecheze Svatého otce
Františka při generální
audienci 19. dubna 2017
- strana 2 -

Nástroj lásky Boží
A. J. D'Cruz OPraem.
- strana 4 -

**„Kdybys věděl,
jak moc tě miluji“**
P. Rolf Maria Reichle
- strana 6 -

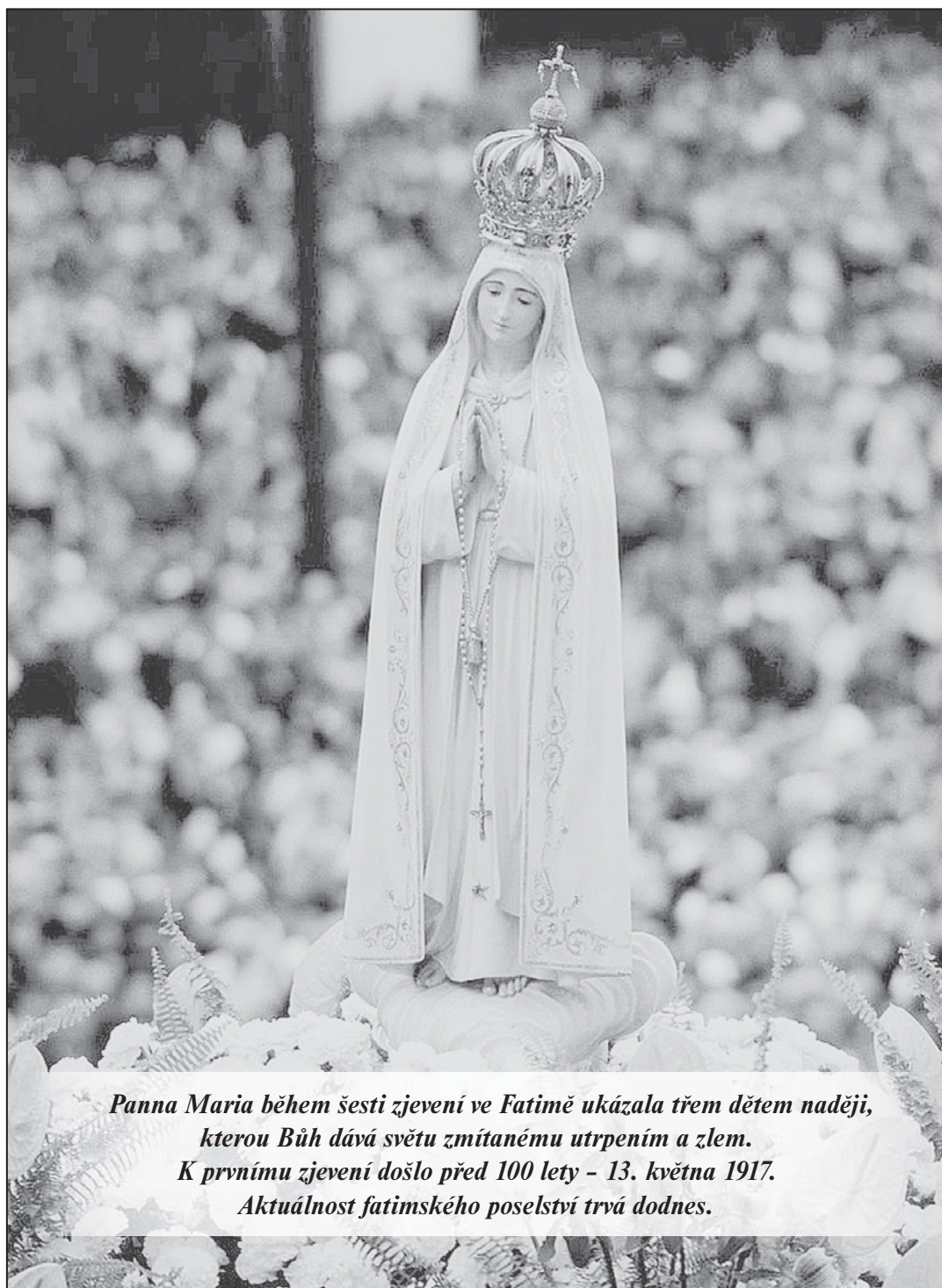
Lucie vypráví o Fatimě (1)
- strana 8 -

**Svatořečení bl. Františka
a Hyacinty Martových**
- strana 9 -

**Svítilnou pro mé kroky
je tvé slovo, světlem
na mé cestě**
Jacques Magnan
- strana 11 -

**Celónárodní duchovní
setkání u mariánských
sloupů v ČR**
- strana 12 -

**Suma o darech
svatého Josefa (67)**
- strana 13 -

*Panna Maria během šesti zjevení ve Fatimě ukázala třem dětem naději,
kterou Bůh dává světu zmítanému utrpením a zlem.
K prvnímu zjevení došlo před 100 lety - 13. května 1917.
Aktuálnost fatimského poselství trvá dodnes.*

Zmrtvýchvstalý Kristus, naše naděje (srov. 1 Kor 15)

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci

19. dubna 2017 na náměstí Sv. Petra v Římě

Drazí bratři a sestry, dobrý den! Setkáváme se dnes ve světle Paschy, kterou jsme slavili a slavíme liturgií. Proto bych rád v rámci našeho cyklu o křesťanské naději mluvil o zmrtvýchvstalém Kristu, naší naději, jak ji podává svatý Pavel v prvním listu Korintňanům (srov. kap. 15).

Apoštol pojednává o problematice, která byla v korintské obci zajisté středem diskusí. Zmrtvýchvstání je poslední téma, kterému se v tomto listu věnuje, ale z hlediska

pořadí důležitosti pravděpodobně první. Všechno totiž stojí na tomto předpokladu. Pavel oslovuje své křesťany, vycházejí z nepopíratelné danosti, která není výsledkem reflexe někoho moudrého, nýbrž faktem, jednoduchým faktem, který zasáhl do života několika lidí. Odtud se rodí křesťanství, které není ideologií, ani filosofickým systémem, nýbrž cestou víry začínající od události dosvědčené prvními Ježíšovými učedníky. Pavel to shrnuje takto: Ježíš zemřel za naše hříchy,

byl pohřben, třetího dne vstal z mrtvých a ukázal se Petrovi a potom Dvanácti (srov. 1 Kor 15,3-5). Toto je fakt: zemřel, byl pohřben, vstal z mrtvých a ukázal se, to znamená, že Ježíš je živý! To je jádro křesťanského poselství.

Hlásáním této zvěsti, která je ústředním jádrem víry, zdůrazňuje Pavel zejména poslední element velikonočního tajemství, to znamená fakt, že Ježíš vstal

Pokračování na str. 10

Duchovní život – Panna Maria – kněz. Duchovní život a kněz patří nerozlučitelně k sobě, ať už to vezmeme v pořadí z jedné či druhé strany. A jak ukazují zkušenosti života katolických věřících, je velmi důležité, aby ve středu duchovního života stála Panna Maria – ona bezpečně vede ke svému Synu Ježíši a ke spáse lidské duše. Na počátku mariánského měsíce května, v týdně, který začíná nedělí Dobrého pastýře a končí sobotní připomínkou 100. výročí zjevení Panny Marie ve Fatimě, také toto číslo Světla reflektuje všechny uvedené skutečnosti.

Začínáme rozjímáním nad Dobrým pastýřem Ježíšem, který přišel na tento svět, aby lidé měli život, a to v hojnosti. (str. 3) Cena za tento život byla nejvyšší – výkupná oběť života na kříži. A jestliže je kněz *alter Christus*, pak stejně jako Ježíš nemá usilovat o moc a slávu ve své farnosti, v církvi, ale má být nástrojem nekonečné lásky Boží. (str. 4-5) Čím více kněz umění své já, tím více může skrze něho působit Bůh. Seberealizace, jak ji chápe dnešní svět, se zde neuskutečňuje. Ne že by kněz nedošel svého lidského naplnění ve svém poslání. Nejen kněz, ale každý člověk se realizuje v Trojjediném Bohu, a to proto, že z Boha vzešel, je jeho obrazem (srov. Gn 1,27) a k němu se skrze pozemskou očistnou pouť navrácí. Vždyť už Jan Křtitel řekl, že Ježíš musí růst a člověk se menšit. (srov. Jan 3,30)

Editorial

Tam, kde člověk dá prostor Bohu, umožňuje působení Boží milosti a růst Božího království. U kněze je to vlastně podmínka jeho autenticity. A co může člověk chtít většího, než aby Bůh, který ho stvořil, byl oslaven?

Být *alter Christus* znamená pro kněze také to, že jeho Matkou, která ho mimořádným způsobem miluje, je Panna Maria, Matka Ježíšova. Dokazují to četná církví uznaná zjevení, nejen mariánská. Jistě, Panna Maria je Matkou všech lidí, avšak zvláště ukrývá před působením Zlého pod svůj ochranný plášť ty, kdo zastupují jejího Syna zde na zemi – kněze. Tak jako by to udělala kterákoliv milující matka zde na zemi... A stejně tak mimořádným způsobem Panna Maria ochraňuje ty, kdo se zasvětili jejímu Neposkvrněnému Srdci, což je vlastním poselstvím Fatimy a urgentní výzvou pro současnost. Kdo chce obstát i v těch nejtěžších životních situacích a kdo chce nadlehnout svému životnímu kříži, má v Neposkvrněné skvělou Pomocnici! Tak to také zakouší a o tom svědčí i P. Rolf Maria Reichle, jehož pozoruhodný příběh obrácení je povzbuzením, že Ježíš s pomocí Panny Marie může zachránit duši každého člověka, pokud se otevře aspoň trochu jejich působení. (str. 6-7) Postup-

ně to od tohoto čísla Světla budeme moci pozorovat rovněž ve vzpomínkách sestry Lucie dos Santos, nejstarší z fatimských vizionářek. (str. 8-10)

Panna Maria ve Fatimě varuje mj. také před bludem komunismu, který se bude šířit – a jak víme, tak se i rozšířil a žel, mnozí mu věří i dnes. Současnost však je zahlcena mnoha bludy, a to v takovém množství a tak rafinovaně, že i pro katolíka je opravdu velmi těžké neskloznot ze správné cesty víry. Ovšem, bylo by to mnohem snadnější, kdybychom dobře znali Boží slovo obsažené v Bibli – je to jeden z pilířů duchovního života, kterými jsou: modlitba, život ze svátostí a četba Písma svatého. (str. 11-12) Neexistuje totiž žádný duchovní život bez modlitby, bez přítomnosti Ducha Svatého v nás. A tento Duch mluví v Písmu svatém. Může to být jeden z plodů výročního fatimského roku: oživit a sytit svoji víru také četbou Božího slova obsaženého v Bibli a ve vytrvalé modlitbě být připraven na vše, co během našeho pozemského života přijde, abychom mohli čistotu svých úmyslů přinést před Syna člověka. Panna Maria nám v tom ráda pomáhá. A její pomoc si můžeme vyprosit i u mariánských sloupů. (str. 12)

Panna Maria Fatimská, skryj nás pod svůj ochranný plášť a zachraň naše duše pro slávu nebe!

Daniel Dehner

Na svých cestách judskou krajinou prochází Ježíš se svými učedníky místem, kde pastýři zbudovali ohradu, do které na noc zahánějí své stádo. Ohrada chrání ovce proti vlkům a proti zlodějům. Aby ovce byly v bezpečí, má ovčín jen jeden vchod, u kterého celou noc bdí pastýř. Pohled na ohradu dává Ježíšovi příležitost, aby vysvětlil, jak se postaral i o tvoje bezpečí.

Jako jedna z jeho ovcí pospěš za ním. Abys mohla plně využít skutečnosti, že máš toho nejlepšího Pastýře, chce tě Ježíš poučit také o tom, jaká nebezpečí ti hrozí a jak se máš tedy chovat.

Jako jeho ovce patříš k tomu nejdražšímu, co má. Podstoupil pro tebe dalekou cestu z Otcovy náruče doprostřed lidské bídy, aby za své ovce nabídl nejvyšší možnou cenu: složí své božství i své lidství na oltář kříže. *Přišel, aby měly život a měly ho v hojnosti.*⁽¹⁾ Ačkoliv tě svou smrtí a zmrtevýchvstáním vysvobodil z moci Nepřítele, není tvoje ohrožení ještě definitivně zažehnáno. Pro Nepřítele mají jeho ovce tak velkou cenu právě proto, že sám Bůh se za ně obětoval. Uvědom si proto dobře svou nesmírnou hodnotu a důstojnost. Je tvou výsadou, ale i tvým ohrožením. Ale nemusíš se bát, pokud zůstaneš pod ochranou dobrého Pastýře. Všechno, co vynakládá, abys mohla být v bezpečí, je výsledkem vynalézavosti jeho božské lásky.

Ohrada církve, kterou pro tebe vystavěl, tu není proto, aby omezovala tvou svobodu, ale aby tě chránila před nebezpečím. I nepřítel je vynalézavý. Můžeš se s ním setkat dokonce i uvnitř ovčince. *Ke zlodějům a lupičům* je Ježíš nesmlouvavě přísný. Varuje tě důrazně, že nemají v žádném případě na mysli tvé dobro. Ať už mluví a dělají cokoliv, ve skutečnosti se snaží vloudit, *jen aby kradli*. Poznáš je podle toho, že *nevstupují dveřmi*.

Ježíš ti totiž nabízí dvojí záruku. Vysvětluje ti, že je nejen *Pastýřem*, ale i *Dveřmi*. Jako *Pastýř* zná důvěrně každou svou ovci. Jestliže tě *volá jménem*, nejsi pro něho jen jedna z mnoha, ztracená v houfu stáda. Chce tě osobně vodit na tučnou pastvinu svého slova a svých svátostí. Jsi však dostatečně vnímavá k Ježíšovu intimnímu oslovení? Kdo jiný než Bůh se umí obrátit k celému množství tak, že současně s jednou každou ovci jedná s takovou důvěrností, jako by byla jedinou na svě-

Starost o ovce

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Aby měly život a měly ho v hojnosti?

tě! Jsi skutečně *jeho*, jestliže také ty sama dobře *slyšíš a znáš zcela důvěrně jeho hlas a jdeš za ním a jediň za ním*. Právě tato důvěrná znalost Ježíšova hlasu je součástí tvé ochrany před nepřítelem, protože ti umožňuje, abys včas rozeznala každý *cizí hlas a utekla od něho*.

Tvůj Pán se postaral, abys měla záruku, koho máš pokládat za pravého pastýře: Musí ho přijmout *vrátný*, kterému byly svěřeny *klíče*⁽²⁾ a který byl ustanoven, aby bděl nad bezpečností ovčince. Komu tento Pánem stanovený *vrátný neotevívá*, kdo se samozvaně a svévolně vkrádá do ohrady, není Pánův pastýř, ale *zloděj a lupič*. Pánův *vrátný* se proto pro samozvance stane nepohodlným a nepříjemným. Budou hledat všemožné důvody, aby zpochybnili jeho pravomoc, budou se snažit sobě i tobě zdůvodňovat, proč pohrdají jeho pověřením a autoritou. Chtějí nějak ospravedlnit skutečnost, že nevstupují dveřmi, ale přelézají ohradu, probourávají si svoje „dveře“, osobují si právo sami vystupovat v roli „vrátných“, aby mohli Pánův ovčinec uspořádat podle svého. Chtěli by ti vnutit svou pastvu a své způsoby. Jsou to *zloději*, protože si osobují práva, která nemají, jen aby tě vytrhli ze společenství s jediným pravým Pastýřem a oloupili tě o jeho pastvu. Chtějí tě odloučit od stáda, jehož středem je Pán, a slibují ti, že budeš **sama sobě středem**. Čím více se budeš vzdalovat od *Pastýře*, tím více začneš také pochybovat o smysluplnosti *ohrady*. Tam, kde nebude ohrada, nebudou ani dveře, ale tam nebude ani Ježíš. Nikdo tě tu nezavolá jménem, neuslyšíš důvěrně známý hlas. Zatímco uprostřed jeho stáda jsi byla předmětem Pastýřovy péče, jako „osvobozená“ a samostatná oběť falešných pastýřů ztratíš se bez ochrany a bez péče v bezejmenném bloudivém davu, abys byla nakonec o všechno *oloupena a zbavena života*.

Uvaž tedy znovu, za jakou cenu a kým jsi byla vykoupena. Ti, kteří tě nepasou Ježíšovým jménem a v jeho duchu, pro tebe

Liturgická čtení

1. čtení - Sk 2,14a.36-41

V den letnic vystoupil Petr s ostatními jedenácti (apoštoly) a slavnostně promluvil k lidem: „Ať je úplně jasno celému izraelskému národu toto: Pánem a Mesiášem ustanovil Bůh právě toho Ježíše, kterého jste vy ukřižovali.“

Když to uslyšeli, proniklo jim to srdce a ptali se Petra i ostatních apoštolů: „Bratři, co máme dělat?“ Petr jim odpověděl: „Obráťte se! A každý z vás ať se dá pokřtít ve jménu Ježíše Krista, aby vám byly odpuštěny hříchy, a jako dar dostanete Ducha Svatého. Vždyť ta zaslíbení platí vám i vašim dětem, ale také všem, kdo jsou ještě daleko, které si povolá Pán, náš Bůh.“ Ještě mnoha jinými slovy je zapřisahal a vybízel: „Zachraňte se z tohoto zvráceného pokolení!“ Ti, kdo jeho slovo ochotně přijali, byli pokřtěni. A ten den se k nim přidalo na tři tisíce lidí.

2. čtení - 1 Petr 2,20b-25

Milovaní! Když děláte dobře, a přesto musíte trpět, je to milé Bohu. K tomu jste přece byli povoláni. Vždyť i Kristus trpěl za vás a zanechal vám tak příklad, abyste šli v jeho šlépějích. „On nezhrěšil a nikdo od něho neslyšel nic neupřímného.“ Když mu spílali, on jim to spíláním neoplácel, když trpěl, nevyhrožoval, ale ponechal vše tomu, který soudí spravedlivě. On sám na sobě vynesl naše hříchy na dřevo (kříže), abychom byli mrtví hříchům a žili spravedlivě. Jeho ranami jste uzdraveni. Byli jste kdysi jako bludné ovce, ale nyní jste se vrátili k pastýři a strážci svých duší.

Dokončení na str. 5

neudělali nic. Ježíš pro tebe nejen nasařil, ale doslova **obětoval svůj život**. Vyhledal si tě, ošetřil tě, dal ti za pokrm sám sebe. O kom jiném se ještě může říct: *Jeho rány vás uzdravily?* Dobře si rozmysli, zda se chceš stát *bludnou ovci*, nebo se raději *vrátit k Pastýři a strážci tvé duše*. Dokud je *Pán tvůj Pastýř, nic ti neschází*.⁽³⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ srov. Jan 10,10; ⁽²⁾ srov. Jan 10,2-3;

⁽³⁾ srov. Ž 23,1

Nástroj lásky Boží

Být knězem k slávě Boží a k spáse duší

Dr. Antony John D'Cruz OPraem. (nar. 1976) je od září 2016 farním vikářem ve farnosti Burkhardtsreuth-Presath-Schwarzenbach (biskupství Řezno). Pochází z Kerala v Indii a je členem tamního premonstrátského řádu. Svou dizertaci napsal v oboru dogmatiky, přičemž se specializoval na učení církve a její misijnářské poslání. Popisuje rozhodující znaky kněžské služby a předkládá také své osobní svědectví.

„S vámi jsem křesťan, pro vás jsem biskup. Nechci přijít do nebe bez vás.“ Tato pěkná slova svatého Augustina (*Kázání 17,2*) nejtrefněji vyjadřují, co znamená pro existenci kněze, když se řekne, že se stará o duše věřících⁽¹⁾.

II. vatikánský koncil říká o vztahu mezi knězem a jemu svěřeným společenstvím: „...na základě svátosti svěcení vykonávají vznešenou a nutnou službu otce a učitele Božího lidu a pro Boží lid, přece jsou zároveň se všemi věřícími křesťany Pánovými učedníky, kteří se stali účastníky jeho království díky povolání od Boha. Se všemi znovuzrozenými v křestním prameni jsou kněží bratři mezi bratry, neboť jsou údy jednoho a téhož Kristova těla, jehož budování je svěřeno všem.“ (*Presbyterorum ordinis*, 9)

Tak kněží, kteří „žijí mezi laiky“ (*tam-též*), mají skrze svátost svěcení úkol pečovat o svěřené duše. Kněz je vyvolen Bohem a ne sám od sebe jmenován. Jeho kněžství je svátost a ne jednoduše jen pověření. „Bůh si slouží ubohým člověkem, aby byl jeho prostřednictvím pro lidi přítomen a jednal k jejich prospěchu,“ zdůraznil Benedikt XVI. dne 11. června 2010 během mše svaté na závěr roku zasvěceného kněžím. Pokusím se ve třech krocích vysvětlit, jaké hlavní úkoly kněz jakožto ten, který se stará o duše věřících, má.

Dobry pastyř se stará o spásu duší

Prvním úkolem kněze je starost o duše, tedy doprovázení věřících na jejich cestě k Bohu. Liturgie, udílení svátostí a duchovní rozhovory, to vše se musí uskutečnit na cestě k Bohu.

Starost nebo péče o duše je v němčině vyjádřena jedním slovem „Seelsorge“ a přesně vyjadřuje, o co v tomto úkolu kněz jde: starost o každou jednotlivou duši během času jejího života. V žádném

jiném jazyce jsem nenašel výraz s takovým hlubokým a intenzivním významem pro kněze a jeho službu, jako je v němčině „Seelsorger“.

Bible pro to používá pěkný obraz dobrého pastyře, který se stará o své ovce (Jan 10,11-18). Jde jim dobrým příkladem, aby ho mohly s plnou důvěrou následovat. Stará se o potravu a čerstvou vodu.

Kněz se stará o duchovní potravu duší ve svém společenství. To znamená, že mu jde jako v modlitbě v Janově evangeliu o to, aby nikdo, kdo je mu svěřen, nebyl ztracen. (srov. Jan 17,12)

Je to také hlavní poznávací znamení kněze, že neustále hledá ztracené ovce a že největší radostí jeho „misie“ je „tyto ztracené duše“ nacházet. V podobstvích o ztracené ovci, o znovunalezeném denáru a o milosrdném otci a jeho dvou synech se osvětluje jádro pastorační služby. (srov. Lk 15,1-32)

Pastyř však má být uprostřed svých ovcí a spolu s nimi žít. Toto spojení kněze s věřícími jeho farnosti ale předpokládá dobré soužití, jak to také papež František velmi realisticky vyjadřuje: Pastyř mu-

si být cítit svými ovce, musí přijmout pach svých ovcí.

Učitel zvěstuje království Boží slovem i činem

Druhým úkolem kněze je zvěstování. Má být neustále připraven rozšiřovat království Boží. To se uskutečňuje hlásáním živého slova Božího, dobré zprávy, ale také skutky lásky, které budou v jeho životě viditelné. Tak má přispívat k tomu, aby se království Boží uskutečňovalo.

Tato důležitá úloha se dá odvodit od Ježíše. V něm bylo království Boží dokonale přítomno. Skrze něho samého království Boží začalo. V podobenství o hořčičném zrnku slyšíme, že malý začátek stačí, aby vyrostlo něco velkého.

Skvělý příklad pro to je Matka Tereza, která byla svatořečena v Římě 4. září 2016. Svoji práci začala s 50 centy v kapse. Takto šla k chudým, aby jejich duše probudila pro Ježíše a aby jim přinesla lásku Boží. Pohledme na toto velké dílo jedné prosté sestry! Svou práci, „péči o duše“ uskutečnila velké dílo pro Boží království po celém světě.

Ve 13. kapitole Matoušova evangelia čteme: „Taktó se tedy každý zákoník, který se stal učedníkem nebeského království, podobá hospodáři, jenž ze svého pokladu bere staré i nové.“ (Mt 13,52) Tento úkol Páně platí zvláště pro kněze. Musí využít své poklady a schopnosti, aby zvěstoval království Boží a aby je rozšiřoval mezi lidmi.

Služebník hledá slávu Boží

Třetí úkol kněze spočívá ve službě. Musí dávat pozor na to, aby se „vše uskutečňovalo k větší slávě Boží“. „*Omnia ad maiorem Dei gloriam*.“ Toto heslo papeže Řehoře Velikého, které najdeme též v závěrech Tridentského koncilu, si vybral jezuitský řád jako svůj program.

Kněz nemá usilovat o moc a slávu a o to, aby ve své farnosti zaujímal první místo, ale o to, být služebníkem všech a žít ve skromnosti. Všechno vychází od Boha a zase se k němu vrací zpět (srov. Lk 1,1-14). Kněz je jen nástrojem nekonečné lásky Boží. Čím více se stáhne, tím více může Bůh skrze něho působit. V tomto smyslu říká apoštol Pavel: „A tak se z celého srdce budu chlubit zejména svými slabostmi, aby na mně spočinula Kristova moc.“ (2 Kor 12,9)

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

Evangelium - Jan 10,1-10

Ježíš řekl: „Amen, amen, pravím vám: Kdo nevchází do ovčince dveřmi, ale vniká tam jinudy, to je zloděj a lupič. Kdo však vchází dveřmi, je pastýř ovcí. Vratný mu otevře a ovce slyší jeho hlas. Volá své ovce jménem a vyvádí je. Když všechny své ovce vyvede, jde před nimi a ovce ho následují, protože znají jeho hlas. Za cizím však nikdy nepůjdou, ale utečou od něho, protože hlas cizích neznají.“

Ježíš jim pověděl toto podobenství, ale oni nepochopili, co jim tím chce říci.

Ježíš proto řekl znovu: „Amen, amen, pravím vám: Já jsem dveře k ovcím. Všichni, kdo přišli přede mnou, jsou zloději a lupiči, ale ovce je neuposlechly. Já jsem dveře. Kdo vejde skrze mne, bude zachráněn; bude moci vcházet i vycházet a najejde pastvu. Zloděj přichází, jen aby kradl, zabíjel a působil zkázu. Já jsem přišel, aby měly život a měly ho v hojnosti.“

„Vyvrcholením křesťanské modlitby je Eucharistie, která je též »vrchol a zdroj« svátosti a Denní modlitby církve.“ Tak píše Jan Pavel II. v dokumentu o kněžském vzdělávání (*Pastores dabo vobis*, 48), a zdůrazňuje, že nejdůležitější povinností kněze je slavení Eucharistie: „Proto kněží jako správci posvátných věcí jsou především a hlavně služebníky mešní oběti.“ (*tamtéž*) Kněz slouží „in persona Christi“ mši svatou a naplňuje při tom svůj velký úkol: Ztělesňuje skromnost a pokoru Kristovu. Neboť život Kristův nebylo žádné panování, nýbrž služba a bytí zde pro všechny (*kenosis* – sebezmaření, sebevyprázdnění⁽²⁾). Stal se otrokem a umyl svým učedníkům nohy. Svůj život vydal na kříži a zemřel jako zločinec. Když kněz slaví mši svatou, musí vnitřně přijmout a sám na sebe použít výrok z listu Galaťanům: „Jsem ukřižován s Kristem; a nežiji už já, ale žije ve mně Kristus.“ (Gal 2,19-20)

Kněžská, prorocká a královská dimenze

Tyto tři zmíněné úkoly kněze, totiž být pečovatelem o duše, rozšiřovat království Boží a vše dělat k větší slávě Boží, můžeme také popsat jako kněžskou, prorockou a královskou dimenzi jeho služby.

Jako kněz slaví Eucharistii pro ostatní anebo pro sebe sama. Ale musí si být vědom, že je povolán přinášet svůj život jako živou oběť (srov. Řím 12,1) a svoji službu vykonávat pro slávu Boží. Není nic jiného než nástroj lásky Boží. Čím více se stáhne, tím více může vystoupit důstojnost a sláva jeho eucharistické oběti.

Kněz je prorok, protože ostatní učí a vede je k Bohu. Je jako Jan Křtitel, který vede věřící ke Kristu a říká: „Je třeba, aby on rostl a já abych se zmenšoval.“ (Jan 3,30) Kněz si musí být stále vědom a podle toho jednat: „Moje učení není moje, nepropaguji svoje ideje nebo to, co se mi líbí, ale jsem ústa a srdce Krista a podávám jedinou a společnou nauku, která

stvořila univerzální církev a vytváří život věčný.“ (Benedikt XVI., *Generální audience*, 14. 4. 2010)

Královská dimenze ukazuje na to, že kněz je skrze svou plnou moc, danou mu svěcením, uschopněn stavět království Boží, které je rovno hořčičnému zrnku (srov. Mt 13,31). Je zřejmé, že na „kněžské úkoly“ kněze, proroka a krále nelze pohlížet odděleně, ale vcelku. Jen když jsou dohromady spojeny, vyjadřují trojitou dimenzi služby a spasitelného poslání – misie Kristovy. Úřady, na které se tyto tři tituly vztahují, se navzájem podmiňují.

Výhled

Každý kněz by se měl pokusit splnit zmíněné hlavní úkoly. Jak dalece se to podaří, záleží na Bohu a ne na člověku. Co učiníme, nebude nikdy dokonalé. Dokonalosti dosáhneme jedině skrze samotného Boha na konci života.

Chci své myšlenky zakončit oblíbenými slovy, která jsem našel na náhrobku jednoho kněze: „Jestliže jsem učinil, co jsem učil, pak je nebe mé. Když i vy učiníte, co jsem učil, přijdete tam také.“

Z Kirche heute 1/2017 přeložil -tk-

Poznámky:

⁽¹⁾ Autor zde užívá německé slovo „Seelsorger“, jehož úplný ekvivalent čeština nezná. Spíše se užívá kněz, farář, pastor, pastýř. Proto toto slovo budeme překládat opisně (ten, kdo se stará, pečuje o duše). Podobně i „Seelsorge“ (pastorace) – péče, starost o duše. [pozn. překl.]

⁽²⁾ Z řeckého *kenosis* (odvozeného z *kenón* – vyprázdnit), tedy „vyprázdnění“. Výraz byl převzat do biblicko-teologického jazyka pro označení Kristova vzdání se původní rovnosti s Bohem, když se z poslušnosti k Otci vtělil, aby přijal podobu služebníka, člověka, a vzal na sebe smrt (Flp 2,6). [pozn. red.]

Irsko odmítá peníze Sorosovy nadace na podporu umělých potratů

Irsko se brání lobbingu financovanému Sorosovou nadací *Open Society Foundation*, usilujícímu o změnu ústavy, která prozatím zakotvuje ochranu lidského života od chvíle početí. Tamní Komise pro standardy ve veřejné službě (*Standards in Public Office Commission*) přikázala vrátit 25 000 dolarů, které dostala jedna z propotratových organizací od zmíněné Sorosovy nadace.

Podobnou podporu obdržely také dvě další organizace usilující o legalizaci interrupcí. Jde o Irské sdružení pro plánovanou rodičovství (*Irish Family Planning Association*) – podle *Irish Independent* přijala od Sorose v posledních dvou letech 150 000 euro – a tamní pobočku *Amnesty international* (přiznala 137 000 euro za dva roky). Obě však odmítají rezignovat na pení-

ze amerického miliardáře a tvrdí, že jejich činnost má charitativní a výchovný charakter, protože potraty podle nich nejsou předmětem politiky, nýbrž „lidským právem“.

Jak připomíná *The Irish Catholic*, Soros sice přispívá i na dobré věci, ale je třeba vědět, že prosazuje liberalizaci zákonů o drogách, o prostituci a o interrupcích. V dokumentech, které pronikly na veřejnost, se vysvětluje, že Sorosova nadace podporuje zmíněné tři irské organizace proto, aby „společně pracovaly na kampani, která by zrušila dodatek irské ústavy, zaručující stejná práva embryu a těhotné ženě“, zároveň doufá, že pokud se to podaří, ovlivní to situaci v dalších „silně katolických zemích, jako je Polsko“.

www.radiovaticana.cz, 4. 4. 2017

„Kdybys věděl, jak moc tě miluji“

„Myslím, že jen málokdo byl natolik v zajetí ezoteriky jako já,“ přiznává Rolf Maria Reichle, 62letý kněz, který je farářem v malebném švýcarském městečku Rheinau. O tom, jak se zapletl do jógy a ezoteriky, jak byl z nich vysvobozen a jak ho Panna Maria vedla za ruku zpět k Ježíši, až se nakonec stal knězem, vypráví on sám.

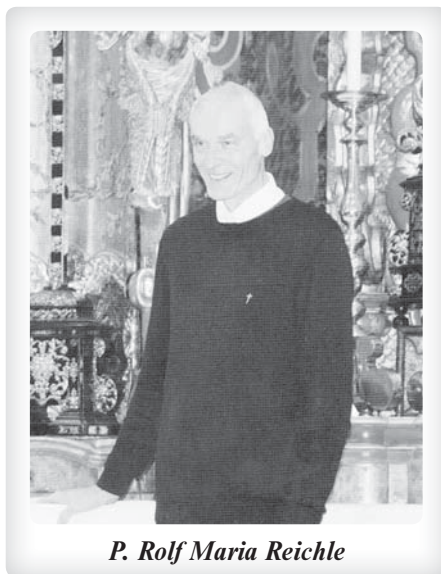
Vyrůstal jsem v německém městečce Kostnice a prostřednictvím své maminky, velmi zbožné ženy, jsem žil v křesťanském prostředí. Vždy jsem chodil na nedělní mši svatou i na májovou pobožnost. Ve svých patnácti letech jsem si však začal klást některé existenční otázky a zdálo se mi, že katolicismus mi na ně neumí dát odpověď. Během mého intenzivního hledání Boha jsem se jako šestnáctiletý dostal skrze teosofii, okultní ezoterické hnutí, k józe. Tehdy, v roce 1970, nezažívala jóga tak velký rozmach jako dnes, ezoterické knihy byly víceméně podpultovým zbožím. Ale nakonec mě neuspokojovalo už ani systematické studium a praktikování východních náboženství. Hledal jsem živého mistra, guru, který by mě uvedl do tajemství života a „božského“ světa. Řekli mi: „To musíš jet do Indie, tam jsou duchovní učitelé, guruové, jogíni, tam je spása; »ex oriente lux« – světlo přichází z východu!“ Tak jsem se v zimě roku 1972 spolu s dvěma přáteli, kteří měli tak jako já touhu po druhém světě, vydal starým mikrobusem do Indie. Dostat se tam po souši bylo v té době skutečným dobrodružstvím. V Indii jsem našel ašram, hinduistické meditační centrum, i jogína a tomuto novému světu, jenž mě jako mladého muže totálně fascinoval, jsem se naplno otevřel.

Každý den ve čtyři ráno jsme začínali meditací, cviky a studiem. Bylo to intenzivní studium na plný úvazek, klasická cesta rádzha jógy s cílem meditativními technikami „aktivovat“ vnitřní – „božské“ síly těla, duše a ducha, a tak docílit stavu nadvědomí (rozšířeného vědomí), v němž je duše sjednocena s „kosmickým bohem“. Dalo by se říci, že je to cesta hada, který nám chce namluvit: Budete jako Bůh! A tak jsem mnoho let několik hodin denně praktikoval jógu. Když jsem už něco dělal, tak jsem to chtěl dělat pořádně. Cestoval jsem po celé Indii i po Himalá-

jích, kde se nacházejí všechna ta městečka, v nichž žijí jogíni, a navštívil jsem nejdůležitější hinduistická poutní místa. Byl to pestrý, dobrodružný život.

Dnes, když se dívám nazpět, mohu říci, že jsem byl vždy ochraňován, ale tehdy jsem si to neuvědomoval. Ačkoliv jsem se od katolické víry, samozřejmě, úplně distancoval, byl mi Ježíš vždy nablízku. Když se mě jednou jeden guru v ašramu zeptal: „Které božstvo nejvíce uctíváš?“, odpověděl jsem: „Ježíše.“ Proto jsem dostal jako mantru (magické slovo, jakýsi druh střelné modlitby), kterou jsem neustále opakoval, větu: *Om Ishai Namah*. Nemeditoval jsem tedy nějaké hinduistické božstvo jako Krišnu nebo Rámu, ale Ishai, Ježíše, i když Ježíše v hinduismu uctívají pouze jako jednoho z mnoha božstev. Takto jsem prožil několik let, z toho dva roky v ašramu v Indii.

Vždy znovu jsem se vracel do Kostnice a jako devatenáctiletý jsem přijel do Švýcarska, kde jsem vystudoval profesi ošetřovatele na psychiatrii a o pět let později jsem mohl být zaměstnán na psychiatrické klinice v Herisau. Tam jsem se potkal s pacientkou Josefou z Lichtenštejnska, kterou považovali za schizofreničku.

P. Rolf Maria Reichle

Klásterní kostel na ostrově Rheinau, v srdci malebné a jedinečné tzv. Rýnské smyčky, která odděluje Německo a Švýcarsko. Zde žili více než 1000 let benediktini. Později byl klášter zrušen a od roku 1867 až do roku 2000 sloužil jako psychiatrická léčebna. Dnes je impozantní klášterní chrám Panny Marie farním kostelem a budova kláštera se využívá k hudebním seminářům. Už 13 let působí na ostrově malá katolická komunita sester Společnosti duchovní cesty, díky jimž toto místo znovu duchovně ožívá.

Při své práci jsem se jejím případem důkladně zabýval a všiml si: Ano, dočasně se musela léčit kvůli jedné psychické krizi, ale schizofrenii neměla. Byla to hluboce věřící katolička, ba dokonce mysticky obdarovaná duše, která prožívala intenzivní vztah k Panně Marii a celý den se modlila růženec. To mě velmi fascinovalo, protože neustále se opakující modlitba mi nebyla cizí. Když tato žena vyslovila přání jít na fatimský den do města Brederis v rakouském Vorarlbergu, primář oddělení jí to dovolil jen v doprovodu ošetřovatele. A tak jsme každý měsíc třináctého chodili na fatimský den. Samozřejmě, na mne to duchovně velmi intenzivně působilo. Pomodlili jsme se celý růženec se všemi tajemstvími, potom byla mše svatá s velice dlouhým kázáním. Trvalo to celé hodiny. Já jsem však byl fascinován. I na dlouhotrvající praktiky jsem byl z Indie zvyklý. Cestou jsem si s Josefou mnoho povídal, modlívali jsme se růženec a takto jsem se postupně začal modlit růženec i já sám.

Šel jsem také ke svaté zpovědi a zřetelně jsem zakusil, že je tu Ježíš, který odpouští hříchy. V hinduismu máš svoji karmu, své vlastní zatížené bytí, svoji osobní vinu, kterou musíš v průběhu mnoha životů skrze reinkarnaci sám odčinit. Všiml

jsem si však, že to tak nefunguje. I kdyby existovalo mnoho životů, což je – pochopitelně – hloupost, nikdy bych nebyl osvobozen a vykoupen nějakými technikami a cvičeními. Potřeboval jsem Spasitele, který ze mne sejme všechnu vinu.

Rozhovory s pacientkou, která mi vyprávěla o Panně Marii, mě přivedly na myšlenku: „Musíš jít do Fatimy, protože tam se Panna Maria zjevila, musíš jít do Lurd a do Medžugorje!“ Tak jsem navštívil tato nejdůležitější mariánská poutní místa a cítil jsem, že Panna Maria je na těchto omilostněných místech velmi silně přítomna. Zvláště hluboce se mě dotkla Fatima. V Medžugorje jsem v roce 1988 zažil intenzivní setkání s Nejsvětější Eucharistií a pochopil jsem, že Ježíš je v ní skutečně přítomen. Slova Panny Marie na tomto místě mě hluboce poznamenala: „Kdybys věděl, jak moc tě miluji, plakal bys radostí.“

Zasvětil jsem se Panně Marii podle Ludvíka Marie Grigniona z Montfortu a toto zasvěcení jsem se od té doby modlil každý den. To se stalo mojí spiritualitou.

Zpočátku, i když jsem se už modlival růženec a znovu chodíval na mši svatou, jsem byl ještě velmi uvězněný v ezoterice, v jistých magických praktikách, v astrologii, kterou jsem důkladně studoval. Dlouhé roky jsem se snažil spojit jógu a tomu podobné věci s křesťanstvím, což se samozřejmě nedá. Dnes už vím: Je to zázrak, že jsem se z toho všeho dostal. Neboť je snazší přivést k Ježíši ateistu či nějakého agnostika než někoho, kdo byl

Rolf Reichle na cestě do Indie

napojen na ezoteriku či New Age. Když jsem si konečně uvědomil, jak nebezpečný byl tento svět, tisíckrát jsem se zřekl ezoteriky, vyhodil jsem stovky knih a udělal jsem tak radikální řez.

Už v roce 1981 jsem jako 27letý začal vnímat jistý vnitřní hlas, který byl na mariánských místech ještě zřetelnější: *Mohl by ses stát knězem*. Na cestě k mému kněžství mě však čekalo ještě mnoho vnitřního a vnějšího odporu a překážek. Nejprve jsem se stal pastoračním asistentem, osm let jsem houževnatě pracoval s mladými a brzy jsem se dostal k vězeňské pastoraci. Povzbuzen některými kněžími jsem nakonec vstoupil do semináře v městě Chur, v roce 1997 jsem byl jako 43letý vysvěcen na kněze a rok nato jsem přišel do farnosti Rheinau, kde v té době byla psychiatrická léčebna a také vězení.

Už 28 let působím jako vězeňský duchovní. Při své pastoraci ve farnosti pečuji o pacienty na klinice pro psychicky nemocné vězně v Rheinau a rovněž o vězně v největším vyšetřovacím vězení Švýcarska, v Curychu. To je velmi, velmi temný

svět, kde člověk vyslechne ty nejneuvěřitelnější příběhy. Abych se s tím dokázal vyrovnat, potřebuji intenzivní ochranu Panny Marie a Pána Ježíše. Ale to je můj svět, dar, charisma, které mi Bůh daroval: jít k vězňům a vést je k Ježíši, především skrze modlitbu růžence, skrze Pannu Marii. Samozřejmě, mše svatá je středobodem mého života, ale s láskou meditovaný růženec, jak jej učí Panna Maria v Medžugorje, je hlavní modlitbou křesťana, je tou největší silou. Růženec je tak jednoduchý; proto jako první učím děti ve farnosti modlit se právě růženec. Učím je modlit se „Zdravas, Maria“, potom jeden desátek a nakonec celý růženec. Modlitbou růžence a ještě více skrze zasvěcení se Panně Marii držíme naši Matku za ruku. Ona nás ochraňuje – to jsem mohl osobně zakusit – ona skutečně rozprostírá svůj plášť. Tak žije Panna Maria v naší duši a zapaluje v nás svoji nesmírnou lásku k Ježíši a ke všem lidem, abychom je vedli k Bohu. Právě u vězňů je potřebné mít velmi mnoho lásky, jemnocitu, trpělivosti a vytrvalosti, a to je Marii velkým dar pro nás: „Kdybys věděl, jak moc tě miluji, plakal bys radostí.“

Bůh měl se mnou plán. Všechno moje bloudění po nesprávných cestách, všechny zkušenosti, jež jsem získal skrze jógu, ezoteriku a okultismus, jsou mi dnes ku prospěchu. Rovněž vědomí toho, jakým rizikům jsem byl v těchto nebezpečných proudech vystaven, mi nyní pomáhá chápat ty lidi, kteří se v těchto světech ztratili. Mohu je odsud „vytáhnout“, aby se nechali osvobodit a aby se vydali na novou cestu.

* * *

P. Rolf Maria Reichle se narodil v roce 1954. Papež Pius XII. při příležitosti výročí vyhlášení dogmatu o Neposkvrněném početí Panny Marie vyhlásil právě tento rok za první mariánský rok. Takto byla Rolfova „nerovná“ životní cesta už od samého začátku pod ochranou záchranné Hvězdy. P. Rolf Maria je dnes zodpovědným za Mariánské kněžské hnutí ve Švýcarsku. Kořeny tohoto hnutí tkví ve Fatimě, datuje se do roku 1972, kdy se budoucí P. Rolf jako osmnáctiletý vydal na svoji cestu hledání Boha do Indie.

Z *Vítězstvo Srdca 114/2017* přeložil -dd-

Asia Bibi se modlí za své propuštění

U příležitosti velikonočních svátků dostala Asia Bibi povolení povečeřet v cele se svým manželem. Tato pákistánská křesťanka a matka pěti dětí byla v roce 2010 odsouzena k trestu smrti za údajnou urážku Mohameda. Na rozhodnutí o svém odvolání čeká už téměř osm let. Během večere se svým mužem se modlila za své osvobození: „Prosím Tě, Pane Ježíši, dej mi svobodu. Ty, který jsi vstal z mrtvých, Ty Zmrtvýchvstalý, učiň, aby také Tvá dcera Asia spolu s Tebou povstala. Rozlom má pouta a učiň, aby se mé srdce

mohlo osvobodit zpoza těchto mříží a provázet moji duši, abych byla nablízku své rodině a navždy blízko Tebe. Neopouštěj mě ve chvíli strachu a nezbavuj mne své přítomnosti. Ty, který jsi vytrpěl mučení a kříž, ulev mému utrpení. Drž mne blízko sebe, Pane Ježíši.“ Se zvláštním apelem se obrátila také na papeže Františka. Prosi ho, aby na ni nepřestával pamatovat ve svých modlitbách.

www.radiovaticana.cz, 18. 4. 2017

Lucie vypráví o Fatimě (1)

U příležitosti 100. výročí zjevení Panny Marie ve Fatimě předkládáme čtenářům Světla vzpomínky jedné z vizionářek, sestry Lucie dos Santos, které vyšly svého času v českém překladu v knize Františka Presse „Děvečky Boží“. Uvedený text je redakčně upraven a k původním poznámkám jsou doplněny také poznámky redakce Světla.

Fatima je malá horská obec s drobnými rozptýlenými osadami a usedlostmi asi 100 km na sever od Lisabonu v Portugalsku. V roce 1917, nedlouho před koncem první světové války, se zde zjevila Panna Maria třem malým dětem – desetileté Lucii Santosové, jejímu devítiletému bratranci Františku Martovi a jeho sedmileté sestře Hyacintě.

Děti pocházely z prostých, chudých rodin a v době zjevení byly docela negramotné, protože nikdo z nich dosud nechodil do školy. Neuměly ani počítat dny v týdnu a nevěděly, co je to kalendář. Proto některé události ani nedokázaly správně časově zařadit. Přesto však už měly základní náboženské vzdělání, které jim vštěpovala zejména Luciina maminka.

Panna Maria se dětem zjevovala na jednom vzdáleném místě nazývaném Cova da Iria, kam někdy chodily společně pást ovce. Svatá Panna se jim zjevila celkem šestkrát, vždy třináctého každého měsíce. Poprvé to bylo 13. května 1917, naposledy 13. října téhož roku – tehdy před 70 000 poutníky došlo k velikému slunečnímu zárazu, o kterém napsaly všechny portugalské noviny a zveřejnily i četné fotografie.

Panna Maria – podobně jako dříve na jiných místech, např. v roce 1830 v Paříži v Rue du Bac, v roce 1846 v La Sallettě a v roce 1858 v Lurdech – nás vyzývá k návratu k Bohu, k pokání, k nápravě našeho života a k modlitbě svatého růžence, který je jí nejdražší a který je v rukou věřícího člověka tou nejúčinnější zbraní proti silám zla.

Zároveň nás Panna Maria upozorňuje – a to od té doby i na četných dalších místech světa –, že nevrátí-li se lidstvo zpět k Bohu, neskloní-li se před ním jako před nejvyšším Pánem a Tvůrcem, stihnou ho veliké tresty, úměrné jeho proviněním a vzdoru.

Ve Fatimě svatá Panna svěřila dětem závažné „tajemství“, které pozůstává ze

tří částí. První částí je vidění pekla a pekelných muk tak, jak je uvedeno v tomto výboru z Luciiných vzpomínek; modernímu člověku má důrazně připomenout, že ďábel a peklo skutečně existují, že to nejsou pouhé pohádkové představy pro děti. Druhá část pozůstává z proroctví o vývoji událostí po první světové válce, o Rusku a o druhé světové válce; byla zveřejněna papežem Piem XII. v roce 1942. Třetí část v úplnosti nebyla zveřejněna dodnes; týká se závažných událostí naší doby a v určité úpravě byla jako tzv. diplomatická verze Vatikánem na počátku šedesátých let odevzdána předním světovým státníkům, aby bylo zabráněno velkému světovému konfliktu.⁽¹⁾

Sourozenci Martovi brzy po zjeveních (v roce 1919 a 1920) zemřeli na následky tehdejší těžké chřipkové epidemie. Vlastní posláni tak zůstalo na nejstarší Lucii. Vstoupila do kláštera, všechno sepsala a postarala se, aby všechna tři tajemství byla správně odevzdána.

Sestra Lucie pak žila v karmelitánském klášteře v Coimbre v Portugalsku, kde v roce 2005 také zemřela.⁽²⁾ V roce 1967 byla k padesátiletému výročí zjevení papežem Pavlem VI. pozvána na pouť do Fatimy a tam jím před dvěma miliony přítomných poutníků slavnostně uvedena na hlavní tribunu. V roce 1982 a 1991 se tato situace opakovala, tentokrát za přítomnosti papeže Jana Pavla II.

V roce 1935 byly ostatky malé Hyacinty převezeny na hřbitov do Fatimy. Když byla rakev otevřena, úřední komise shledala, že Hyacintin obličej nepodlehla rozkladu a zůstal úplně neporušený – jako zaživa.

Fatimský biskup José da Silva poslal fotografii exhumované Hyacinty sestře Lucii a požádal ji, aby napsala, co ví o jejím životě. O Vánocích roku 1945 tak Lucie napsala první sešit „Paměti“, týkající se hlavně vzpomínek na Hyacintu a jejich společné zážitky. Na další biskupovu výzvu po něm následovaly další tři sešity.

V roce 1967, při příležitosti padesátého výročí zjevení, fatimský biskup rozhodl, aby byly všechny čtyři sešity vydány tiskem. A tak se dnes aspoň malý výbor z Luciiných vzpomínek dostává, milý čtenáři, i do tvých rukou.

* * *

Šťastné dětství

Připadá mi, že dobrý Bůh mě ráčil významenat užíváním rozumu už jako dočela maličkou. Vzpomínám si, že už v náručí své matky jsem si uvědomovala, co dělám. Vzpomínám si, jak mě kolébali a jak jsem usínala za zpěvu různých písní. Byla jsem nejmladší z pěti sester a jednoho bratra, které náš Pán dal mým rodičům, a vzpomínám si, že mezi nimi docházelo k neshodám, protože mě všichni chtěli mít v náručí a zabývat se mnou. Aby nebyl nikdo ve výhodě, brávala mě matka z jejich náruče, a pokud měla sama něco na práci a nemohla se mnou zabývat, svěřila mě otci, který mě také zahrnoval laskáním a polibky.

První věc, které jsem se naučila, bylo „Zdravas, Maria“, protože moje matka měla ve zvyku držet mě v náručí, když učila mou sestru Karolínu, o pět let starší než já. Mé dvě starší sestry byly už velké, a protože jsem byla papouškem, který všechno opakoval, byla matka ráda, když mě vodily všude, kam šly. Byly, jak se u nás říká, „hlavou mládeže“. Nebylo slavností ani tance, aby se jich nezúčastnily. Vždycky o masopustu, na svatého Jana, o Vánocích býval ples. A navíc byly sklizně. Během trháni oliv se tančovalo téměř denně. O hlavních svátcích farností, jako na Svaté Srdce Ježíšovo, na Pannu Marii Růžencovou, na svatého Antonína atd. se pořádala loterie s dortem a samozřejmě i ples. Mimo to jsme bývaly zvány na všechny svatby slavené na okolních statcích, protože má matka, pokud nebyla pozvána jako host, byla volána, aby vařila. O svatbách bál začínával na konci hostiny a trval až do druhého dne do rána. Moje sestry mě brávaly vždycky s sebou, a proto se už postaraly o to, abych byla stejně zapálena jako ony. Protože jedna z nich byla švadlena, měla jsem vždycky nejelegantnější šaty, v jakých tehdy u nás na venkově bylo zvykem chodit: skládanou sukni, pás z leštěné kůže, šátek s cípy obrácenými dozadu, plstěný

Svatořečení bl. Františka a Hyacinty Martových

klobouk se zlatými zrnky a různobarevným peřím. Dalo by se říci, že mě oblékali spíše jako panenku než jako děvčátko.

Na bálech mě postavily na bednu nebo na vyvýšený kus nábytku, aby mě zúčastnění neumačkali. Tam jsem zpívala za doprovodu kytary a harmoniky různé písně. Mé sestry je se mnou zkoušely a učily mě i tančit pro případ, kdyby někdo chyběl do páru. Proháněla jsem se s velkou vervou, a tak jsem si vysloužila pozornost a potlesk účastníků. Samozřejmě jsem za to dostávala odměny a dárky od všech, kdo chtěli udělat radost mým sestrám.

Vždy v neděli odpoledne se všechna mládež shromažďovala v našem domě, v létě ve stínu tří velkých fíkovníků, v zimě v přístřešku, který jsme měli v místě, kde je dnes dům mé sestry Marie. Zde mladí trávili celé odpoledne ve hrách a rozprávce s mými sestrami. Zde se také o Velikonočních pořádků loterie o cukrované mandle. Dostávala jsem jich vždy více, než jsem měla, protože mnozí to tak schválně zařídili, aby mi udělali radost.

Moje matka trávila ona odpoledne sedíc u dveří, které z kuchyně vedly na dvůr, odkud mohla vidět, co se děje. Buď měla na klíně knihu a četla, anebo mluvila s některou mou tetou nebo sousedkou, které ji přišly navštívit. Vždycky zachovávala své vážné vzezření. Všichni věděli, že co řekne ona, platí jako slovo Písma, a že je nutno ji uposlechnout bez váhání. Nikdy jsem neviděla nikoho, kdo by se před ní odvážil říci neuctivé nebo nevhodné slovo. Běžně se u nás říkávalo, že má matka platí víc než všechny její dcery dohromady.

Tak jsem dosáhla šesti let, obklopena samou náklonností a laskáním. A abych řekla pravdu, začal se na mě usmívat svět. Obzvlášť vašeň pro tanec zapouštěla v mém ubohém srdci hluboké kořeny. A přiznávám se, že kdyby Bůh v mém případě neužil zvláštní milosti, touto cestou by mě démon zatratil.

První přijímání

Když se přibližoval den stanovený panem farářem k slavnostnímu prvnímu přijímání pro děti farnosti, má matka si myslela, že když její holčička umí pěkně katechismus a dosáhla už šesti let, mohla by snad také jít k prvnímu přijímání. S tímto úmyslem mě poslala se sestrou Karolínou na katechismus, který dával pan farář ja-

V sobotu 13. května budou ve Fatimě papežem Františkem kanonizováni dva ze tří fatimských vizionářů – bl. František a Hyacinta Martovi. Stane se tak u příležitosti 100. výročí zdejších zjevení Matky Boží. Budou to první světcí tak útlého věku, kteří nezemřeli jako mučedníci.

Během šesti setkání ukázala Panna Maria dětem naději, kterou Bůh dává světu zmítanému utrpením a zlem. Vyzvala ke každodenní modlitbě růžence, k pokání a obětování se za obrácení hříšníků a k zasvěcení svých srdcí a světa Neposkvrněnému Srdci Panny Marie. Z fatimských zjevení pochází také modlitba, která se stala součástí růžence: „Pane Ježíši, odpusť nám naše hříchy, uchraň nás pekelného ohně a přiveď do nebe všechny duše, zvláště ty, které Tvého milosrdenství nejvíce potřebují.“ Poslední zjevení

bylo doprovázeno slunečním zázrakem, který viděly desetitisíce svědků.

František Marto se narodil roku 1908, jeho mladší sestra Hyacinta v roce 1910. Oba se velmi brzy stali pastýři rodinného stáda dobytka, doprovázeli přitom starší sestřenicí Lucii. Oba sourozenci zemřeli na epidemii španělské chřipky – František v roce 1919 a Hyacinta v roce 1920. Děti blahorečil papež Jan Pavel II. ve Fatimě v roce 2000. Starší sestřenice Lucie dos Santos vstoupila později do kláštera, kde žila až do roku 2005, kdy zemřela.

Svatořečení se ve Fatimě zúčastní také čeští a moravští poutníci spolu s českobudějovickým biskupem Mons. ThDr. Vlastimilem Kročilem. Událost bude na místě sledovat TV Noe.

Podle zpráv tiskových agentur

ko přípravu k prvnímu přijímání. Chodila jsem tam tedy celá nadšená a věřila jsem, že brzo budu moci poprvé přijmout svého Boha. Pan farář dával hodiny usazen na židli, postavené na stupínku. Zavolal mě vždycky k sobě, když některé dítě neznalo odpověď na jeho otázky, a aby ho zahanbil, žádal odpověď po mně.

Přišel předvečer velkého dne a pan farář pozval všechny děti na ráno do kostela, aby definitivně rozhodl, které z nich budou přijímat. Jaký byl můj zármutek, když mě pan farář k sobě zavolal a řekl mi, laskaje mě, že musím počkat do sedmi let. Dala jsem se hned do pláče, a jako bych byla u své matky, položila jsem hlavu na jeho kolena a vzykala jsem. V této poloze jsem byla, když do kostela vstoupil kněz, který byl panem farářem pozván k výpomoci při zpovědích.⁽³⁾ Ptal se na důvod mých slz, a když se ho dověděl, zavedl mě do sakristie a tam se mě vyptával na katechismus a na mystérium Eucharistie. Pak mě vzal za ruku a přivedl před pana faráře a řekl mu: „Otče Péno, tuhle maličkou můžete nechat přijímat. Ví lépe než ostatní, co dělá.“

„Ale vždyť má jen šest let,“ odvětil dobrý farář.

„Nevadí! Prejete-li si to, přebírám sám odpovědnost!“

„Dobrá,“ řekl mi dobrý farář, „řekni své matce, že je to domluveno. Zítرا půjdeš k prvnímu přijímání.“

Moje radost byla nepopsatelná. Odcházela jsem, tleskajíc radostí rukama a celou cestu domů jsem běžela, abych tuto dobrou zprávu oznámila mamince, která mě ihned začala připravovat na odpolední zpověď. Když jsme přišly do kostela, řekla jsem matce, že bych se chtěla zpovídat onomu knězi, který přijel odjinud. Zpovídal v sakristii, usazen na židli. Moje matka tedy poklekla u dveří před velkým oltářem s ostatními ženami, které čekaly, než jejich děti přijdou na řadu. Když přišla řada na mne, šla jsem pokleknout k nohám našeho dobrého Boha, představovaného jeho služebníkem, abych prosila o odpuštění svých hříchů. Když jsem svou zpověď skončila, spatřila jsem, že všichni se smějí. Moje matka mě zavolala a řekla mi: „Má dcero, copak nevíš, že se zpovídáme potichu, protože je to tajemství? Všichni tě slyšeli. Jen na konci jsi cosi řekla, co všem uniklo.“

Na zpáteční cestě učinila moje matka několik pokusů o odhalení, jak ona to nazývala, tajemství mé zpovědi. Ale nedostala ze mne nic jiného než hluboké mlčení.

Teď konečně toto tajemství své první zpovědi odhalím. Když mě onen dobrý kněz vyslechl, řekl mi několik slov: „Má dcero, tvá duše je chrámem Ducha Svätého. Vždycky ji zachovej čistou, aby v ní mohl pokračovat ve své božské činnosti.“

Jak jsem tato slova uslyšela, cítila jsem se proniknuta úctou k nitru své duše

a zeptala jsem se dobrého zповědníka, co mám dělat.

„Tamhle na kolenou u nohou Naší Paní,“ řekl mi, „ji v plné důvěře popros, aby převzala péči o tvé srdce a připravila ho k zítřejšímu důstojnému přijetí jejího drahého Syna, a ať tvé srdce uchovává jen pro něho.“

V kostele bylo několik soch Naší Paní. Ale protože moje sestry se staraly o oltář Růžencové Panny Marie, měla jsem ve zvyku se modlit před její sochou. Tentokrát jsem se tam také odebrala, prosila jsem jí se vši horlivostí, jíž jsem byla schopna, aby moje ubohé srdce uchovala jen pro Boha. Jak jsem s očima upřenýma na sochu svou prosbu několikrát opakovala, zdálo se mi, že se na mne usmívá a že s pohledem a pokynem plným dobroty mi říká, že ano. Byla jsem zaplavena takovým štěstím, že jen stěží jsem byla schopna říci slovo.

Mé sestry strávily večer prací; šily můj bílý šat a květinový věneček. Já sama jsem však pro radost nemohla spát a zdálo se mi, že hodiny vůbec neubíhají. Neustále jsem vstávala a chodila se za sestrami ptát, není-li už ráno a nechtějí-li mi vyzkoušet můj šat, věneček atd.

(Pokračování)

Z knihy František Press: Děvečky Boží.

MANA - Mariánské nakladatelství,

Brno 1992

(Redakčně upraveno)

Poznámky:

⁽¹⁾ Teprve 13. května 2000 nechal Jan Pavel II. zveřejnit třetí část fatimského tajemství tak, jak je zapsala sestra Lucie. Obsahuje vizi konečného pronásledování církve před druhým Kristovým příchodem, papežovo utrpení a smrt, utrpení a smrt církevních hodnostářů a reholních osob, zároveň ale i přínos jejich obětí života za spásu lidstva. Toto tajemství dává podnět dodnes k mnoha spekulacím, ať už více či méně opodstatněným. Těmi se však zde zabývat nebudeme. [pozn. red.]

⁽²⁾ Původní text „Sestra Lucie žije dodnes v karmelitánském klášteře v Coimbre v Portugalsku“ byl nahrazen, aby odpovídal skutečnosti. [pozn. red.]

⁽³⁾ Byl to abbé Francisco Rodrigues da Cruz (1859-1948), známý a uctíváný po celém Portugalsku jako „svatý Padre Cruz“.

Zmrtvýchvstalý Kristus, naše naděje

- dokončení katecheze Svatého otce ze str. 2

z mrtvých. Kdyby se totiž všechno skončilo smrtí, měli bychom v Něm příklad vrcholné odevzdanosti, ale nemohlo by to v nás rozlítit víru. Víra se totiž rodí ze zmrtvýchvstání. Přijmout, že Kristus zemřel, byl usmrcen ukřižováním – to není úkon víry, ale historická skutečnost. Avšak věřit, že vstal z mrtvých, ano. Naše víra se zrodila onoho velikonočního rána. Pavel vypočítává seznam lidí, kterým se ukázal Ježíš (srov. vv. 5-7). Máme tady malou syntézu všech velikonočních událostí a lidí, kteří měli kontakt se Zmrtvýchvstalým. V čele seznamu je Kéřas, tedy Petr, a skupina Dvanácti, pak pět set bratrů, z nichž mnozí mohli v té době ještě podat svědectví, potom je citován Jakub. Posledním na seznamu – jako nejméně hodný – je on sám, Pavel, který se nazývá „nedochůdčetem“ (srov. v. 8).

Pavel používá tohoto výrazu z důvodů svého pohnutého životního osudu. Nebyl ministrantem, nýbrž pronásledovatelem církve, který se pyšnil svým přesvědčením, považoval se za hotového muže s velmi jasnou ideou o tom, co je to život a jeho povinnosti. V tomto perfektním rámci – protože u Pavla, který všechno znal, bylo všechno dokonalé – dojde jednoho dne k něčemu absolutně nenadálému: k setkání se zmrtvýchvstalým Ježíšem cestou do Damašku. Tam nešlo pouze o muže, který spadl na zem, nýbrž také o člověka, který byl uchvácen událostí, jež měla převrátit smysl jeho života. Pronásledovatel se stal apoštolem. Proč? Protože – jak říká – viděl živého Ježíše! Viděl jsem zmrtvýchvstalého Ježíše Krista! Takový je základ Pavlovy víry, jakož i víry apoštolů, víry církve i naší víry.

Je krásné přemýšlet o tom, že křesťanství je v podstatě toto! Nejde ani tak o to, že my hledáme Boha – a popravdě řečeno, dosti váhavě – nýbrž o to, že Bůh hledá nás. Ježíš nás vzal, uchvátil a získal, aby nás již nepustil. Křesťanství je milost, překvapení, a proto předpokládá srdce schopné úžasu. Srdce, jež je uzamčené a racionalistické, není schopné žasnout a není s to porozumět tomu, co je to křesťanství. Křesťanství je totiž

milost, a tu lze vnímat, ba potkat jedině v úžasu setkání.

I když jsme tedy hříšníci – všichni jimi jsme – a třebaže naše dobrá předsevzetí zůstala na papíře, anebo pohledem na svůj život zjistíme, že jsme nakupili spoustu nezdarů... zrána o Velikonocích

můžeme jednat stejně jako ti, o kterých mluví evangelium: jít ke Kristovu hrobu, dívat se na veliký odvalený kámen a přemýšlet o tom, že Bůh pro mne a pro nás všechny vytváří nečekanou budoucnost. Jít ke svému hrobu, který v sobě každý trochu máme, jít a vidět, že Bůh je schopen vstát z mrtvých odtamtud. Tam, kde se všichni domnívali, že naleznou jenom zármutek, porážku a temnoty, se nachází štěstí, radost a život. Bůh působí, že ty nejkrásnější květy vyrůstají mezi kameny ve vyprahlé půdě.

Být křesťan znamená nezačínat od smrti, ale od lásky, kterou má Bůh k nám a která porazila našeho krutého nepřítele. Bůh je větší než nicota a jediná rozžatá svíce stačí k zahnání té nejtemnější noci. Pavel s odkazem na proroky volá: „Smrti, kdepak je tvoje vítězství? Smrti, kdepak je tvůj bodec?“ (v. 55) Opatrujme v sobě toto zvolání během velikonočních dnů. A budeme-li dotázáni na důvod úsměvu, který nabízíme, a trpělivosti, kterou sdílíme, pak můžeme odpovědět, že Ježíš je stále tady a nadále žije mezi námi. Tady na náměstí je s námi, živý a vzkříšený.

*Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán*

Svítilnou pro mé kroky je tvé slovo, světlem na mé cestě

Boží slovo obsahuje všechno, co je potřebné, aby živilo naši víru a osvětlovalo naši cestu k věčnému životu. Bůh nám dal poznat svoji vůli slovy svých služebníků, proroků, svého věčného Syna a skrze své svaté apoštoly a učedníky: to, co je pravda, a co se mu líbí. On nás vedl mnoha znameními času. Ano, slovo pravdy je pochodeň. Ono osvětluje všechny, kteří je znají a kteří v Pánu vytrvalou modlitbou čerpají nebeský olej, který tuto božskou pochodeň v našem životě a v našem okolí nechává zazářit božským plamenem lásky.

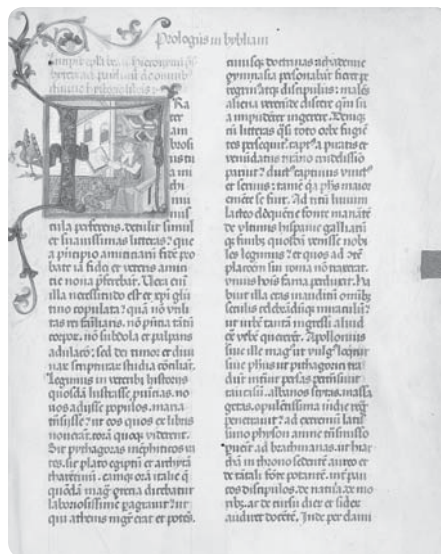
Boží slovo

Boží působení a Boží přítomnost se ukazují ve všem stvoření a lidé dobré vůle to poznávají. Ano, všechno v přírodě, ve vesmíru a v životě lidí nám mluví o Bohu. Existuje zákon, že Bůh je zapsán v srdcích všech jím stvořených bytostí. Všechno, co pozorujeme, se děje podle Božího plánu (srov. první kapitoly Genesis) a je samo o sobě dobré. Ale víme, že hřích zatemnil Boží plán a otrávil jej. Původní harmonie byla rozbita. Proto nám přišel Bůh na pomoc a dal nám své slovo, které bylo zvěstováno v průběhu staletí a osvětlovalo lidi – tak, jak to potřebovali. To platí také pro budoucí generace. On dal příkázání, prorocství, znamení a zázraky, zjevení... Bůh nám zanechal tajemná slova, která byla lidem po určitou dobu skrytá, aby v okamžiku svých naplnění byla spravedlivými pochopena. Ve slově Božím je obsaženo všechno pro to, aby bylo světlem našeho života a dějin.⁽¹⁾ O co více čteme toto slovo s láskou a necháme se jím proniknout, o to více rozumíme Boží vůli a jeho úmyslům. Je to ale trvalé hledání a duchovní výživa. Člověk nemůže pod záminkou, že už Bibli zná, přestat ji číst a studovat. Ne! Slovo Pána vesmíru je totiž živé a v našem životě všude aktivní. V některých okamžicích zazní silněji a tehdy pochopíme jeho celé bohatství a jeho celou jistotu v zásahu.

Jak je možné, že tolik lidí, tolik věřících nezná slovo Boží a nesnaží se je číst, aby odhalili dokonale Boží vůli! To je zvláštní a příznačná věc... Víra se živí tímto slovem, což přispívá k naší spáse. Živí se svátostmi a vytrvalou modlitbou, která je radostným a věrným setkáváním s Pánem. To jsou tři nenahraditelné pilíře,

kteří umožňují, aby působení Boží a jeho láska byly aktivní v našem životě a přinášely plody. Každý by měl být velmi pozorný v této oblasti, která je tolik podstatná pro náš duchovní život, pro náš život z milosti.

Proč upadá mnoho lidí do omylů v nauce? Proč odpadá tolik lidí od pravé víry, zabloudí do sekt a jiných zhoubných filosofii? ... Protože neznají vůbec Boží slovo, Bibli. I když mají tento nesrovnatelný poklad ve svých rukou, před svými očima – ten poklad, který je schopen je úplně osvitit, ukázat jim cestu pravdy, míru, radosti, lásky a nebeské blaženosti. Ale oni se o to nestarají, ale propadají bludu a zaplétají se do osidel, která rozprostřel zlý nepřítel. Proč? Z ledabylosti? Ze starosti o život? Z lenosti? Protože nechtějí měnit svůj život? Protože si myslí, že zůstanou svobodní, když nebudou toto slovo znát? Protože nenávisť zničila lásku a naději? Existuje mnoho často klamných důvodů pro toto chování. Všechno, co nám brání, abychom poznávali Boží vůli a žili v milosti, z nás dělá otroky bludů, otroky

hříchu, zlého, korupce, Odpůrce, který nechce, abychom byli od Boha osvíceni. On je otcem lži, kníže temnoty, nepřítel dobra a my vidíme zničené a otrávené plody jeho zničujícího působení...

Náš pozemský život uplyne velmi rychle. Je jako meteorit na nebi, který uvidíme a který náhle zmizí. Často je jako člun, který se dostane do průtrže a zlomí se do rozbouraného moře. Čím jsme starší a čím častěji zažíváme, jak příbuzní nebo známí či slavné osobnosti umírají, uvědomujeme si, jak krátký je tento pozemský život. Devět měsíců v mateřském lůně a potom ještě asi 900 měsíců a pak... věčnost života, který proběhne podle nepsaného zákona. Bůh chce, abychom už na zemi žili s ním a v něm, abychom se v nebi úplně rozvinuli. To je jeho plán pro každého z nás. Pán chce, abychom byli duchovními bytostmi, oděnými Duchem Svatým, abychom v sobě nosili Ducha. Neexistuje žádný duchovní život bez modlitby, bez přítomnosti Ducha Svatého v nás. Tento Duch mluví v Písmu svatém. On je docela blízko u nás. Duch Svatý je přítomný všude ve vesmíru. Duch Svatý je také přesahující.

Teď trochu teologie, abychom vrostli do Boha:

Duch Svatý je přítomný ve vši plnosti v Otci a Synu. Každá osoba svaté a nerozdílné Trojice obsahuje obě další osoby v celé plnosti a zůstává ještě sama sebou. Když tedy mluví Ježíš, mluví také Otec, protože Otec je v něm a on je v Otci (srov. Jan 14). Je to také Duch Svatý, který hovoří, vždyť Ježíš má Ducha Svatého v plnosti. A Duch Svatý nám dává poznat Otce a Syna, kteří v něm zůstávají, jako on zůstává v nich. V Bohu existuje věčné a trvalé *circumsessio* (obléhání). Proto říkáme, že všechn duchovní život je přítomnost Boží v nás, přítomnost jeho Svatého Ducha.

Číst Bibli a studovat ji je možné téměř každému člověku, protože v dnešní době je možné číst v médiích, na internetu. Abychom jí ale opravdu porozuměli, musíme zůstat v církvi, která v průběhu staletí překonala omyly a ještě s větší silou potvrdila nesrovnatelnou božskou krásu tohoto slova světla a života.

Ano, Pane, „svítilnou pro mé kroky je tvé slovo, světlem na mé cestě“ (Ž 119,105).

V naší dnešní době se toto slovo úplně ignoruje a je udušeno hlukem světa, který je od Boha velice vzdálený. Všude, zvláště ale na Západě vidíme, jak se šíří stále více materialismus a falešná učení. Křesťanské učení je stále více opovrhované a tisícovým způsobem pronásledované. Existují mnozí, kteří využívají své moci a svého postavení, aby je s otevřenou zbabělostí napadali, protože vědí, že církev je dárkyní míru a lásky. V protikladu k ostatním snáší pohanění s trpělivostí a milosrdenstvím... Učedníci byli pronásledováni jako Vykupitel. Potom existují také ti, kteří se v nenávisti a v temnotě pobloudili a svůj způsob myšlení chtějí vnucovat a dopouštějí se strašlivých zločinů vůči spravedlivým, proti opravdovým věřícím. Svět tvrdošjně odmítá světlo Pánovo a pachatelé zla, falešní mírotvůrci, zřizují novou diktaturu, která se protíví zákonům Božím a víře církve. Tato skutečnost bude ještě nějakou dobu zesilovat. Unikli jsme jenom o vlas strašlivému světovému požáru, když někteří mocní váleční štváči, kteří jsou velmi vzdáleni od Pána a nemohli řešit svoje obtíže, byli odsunuti stranou. Bůh nám poskytl ještě nějaký čas milostí, abychom se v modlitbě, ve víře a lásce pokorně k němu vrátili. Nebojme se! Ten, kdo žije ve tmě, nemůže zachytit světlo a pochopit znamení doby. Oni neznají plány a úmysly Pána, který ví všechno. Znamení doby se nemýlí. Boží slovo nám umožňuje, abychom zůstali bdělí v pravdě a vytrvalé modlitbě. Máme svoji víru sytit, abychom měli sílu ujít tomu, co na nás přijde, a mohli stát vzpřímeně před Synem člověka. Blažení jsou strážci, kteří projdou svoji cestu s Bohem v srdci.

Panno Maria, živý svatostánku Páně, schráno úmluvy, která obsahuje věčné slovo Boží, Matko církve, která jsi nařikala v porodních bolestech, ochraňuj všechny své věrné děti a pros za nás za všechny.

Z Maria heute 3/2017 přeložil -mp-

Poznámky:

⁽¹⁾ Že je vše obsaženo ve slově Božím, tedy v Písmu, nelze chápat jako protestantské „sola scriptura“, nýbrž vždy ve světle tradice, jak to učí katolické náboženství. [pozn. red.]

Na den státního svátku k výročí ukončení 2. světové války a svátku Panny Marie, Prostřednice všech milostí, zve

Hnutí obnovy duchovních tradic z.s.

věřící občany a lidi dobré vůle všech měst
a obcí s mariánskými sloupy na

CELONÁRODNÍ DUCHOVNÍ SETKÁNÍ U MARIÁNSKÝCH SLOUPŮ V ČR

**k modlitbám za pokoj v české zemi a svěření obcí do péče Matce Boží
dne 8. května 2017 v obcích s mariánskými sloupy v České republice.**

Duchovní setkání rozvíjí kulturní a duchovní tradice a obnovuje duchovní a společenské poslání sakrálních míst. Navazuje na historický odkaz osobností našeho národa, zvláště císaře a krále, Otce vlasti Karla IV., který budoval Prahu jako poutní místo a duchovní centrum země, a na odkaz Mistra Jana Husa, který vyzýval: „*Abychom mohli vybrednout z hříchu, vzývejme pomoc Panny Marie a pozdravujme ji. Já ubohý, jak budu schopen chválit slavnou Pannu, která je větší než všechna chvála? Nikdo nemůže dostatečně pozdravit tu, kterou pozdravil anděl, kterou Syn uctivě poslouchal, již se svěřil Duch Svatý, kterou obdivuje celý svět... Máme k ní tedy přistupovat s bázní a s úctou a chválit ji.*“ Aktivitou se rozvíjí duchovní tradice a odkaz, který připomněl František kardinál Tomášek: „*Mariánský sloup je nejen symbolem našeho návratu ke slušnosti a tradicím křesťanské Evropy, ale především, že vyrovnání tohoto dluhu může naši zemi dát teprve naději, že opět neupadneme do područí, ať už tupého násilí a bídy z východu, nebo konzumního ateismu ze západu.*“ Iniciativa duchovních setkání u mariánských sloupů nejen podporuje úsilí o obnovu poničených duchovních památek, zvláště strženého mariánského sloupu v Praze, ale především usiluje

o obnovu duchovního poslání těchto míst a duchovních tradic národa. Podnětem k obnovení duchovní tradice mariánských sloupů je, aby se nyní staly místem svědectví víry a modliteb za požehnání Boží a pokoj Kristův naší zemi, a zasvěcování obcí do ochrany Matce Boží.

Duchovním setkáním se oživuje lidová zbožnost a rozvíjí duchovní poslání důležité pro dnešní svět, jak připomíná papež František, který prohlásil, že „*lidová zbožnost je aktivní evangelizující silou, která obsahuje účinný protilek na rozmáhající se sekularizaci*“. Pastorační a evangelizační poslání aktivity připomíná úvodním slovem k modlitební knížce metropolita moravský a arcibiskup olomoucký Mons. Jan Graubner: „*Víra není jen záležitostí kostela, ale i života ve světě. Není jen věcí vzdělaných, ale i lidové zbožnosti. Ta je legitimním způsobem života víry, způsobem, jak se cítit součástí církve a jak být misionáři. V tom smyslu vítám aktivitu Hnutí obnovy duchovních tradic. Žehnám jejich snahám a vyprošuji odvahu k věrohodnému svědectví o Kristově vítězství, které je zdrojem naděje a radosti. Pozornost k mariánským sloupům, které vyrostly z víry a lásky našich předků, kéž nás naučí více rozumět Božím znamením a více vnímat Boží přítomnost v našem životě.*“

Organizátorem iniciativy je koordinační výbor Hnutí obnovy duchovních tradic z.s.

Modlitby probíhají podle modlitební příručky, kterou poskytlo farnostem Hnutí obnovy duchovních tradic z.s., nebo je možné ji objednat u Matice cyrilometodějské s. r. o. na e-mailové adrese expedice@maticecm.cz.

**Bližší informace na www.hnutiduchovnitradice.cz,
koordinátor: P. ThDr. Jiří Koniček, duhovnitradice@seznam.cz.**

Suma o darech svatého Josefa (67)

TŘETÍ ČÁST

Kapitola XII: Dar sedmi darů Ducha Svatého (Pátá část)

Potom je třeba uvažovat o daru zbožnosti,⁽¹⁾ o němž svatý Řehoř praví, že naplňuje srdce člověka skutky milosrdenství. A protože „zbožnost je užitečná ke všemu,“ jak se praví v 5. kapitole 1. listu Timotejovi,⁽²⁾ ukazují se tři úkony tohoto daru. Prvním úkonem je náklonnost ke skutkům milosrdenství. Druhým úkonem je neprotivení se Božím hlasu, ať zaznívá vnitřně skrze inspiraci podle onoho výroku žalmu: „Kéž mohu slyšet, co mluví Hospodin, Bůh“,⁽³⁾ nebo skrze andělské zjevení podle onoho prorockého výroku: „Anděl, který mluvil ve mně“,⁽⁴⁾ či skrze poznání Písma svatého. Třetím úkonem zbožnosti je uctívání svatých věcí: Proto Glosa, když komentuje Matouše 5,5: „Blahoslavení tiši“, praví: „Ti, kdo zbožně hledají a uctívají svaté věci.“

Náklonnost ke skutkům milosrdenství může pak být chápána z hlediska předmětu či z hlediska přikázání čili napomenutí, nebo také z hlediska citu vůle⁽⁵⁾. Tak se více smilováváme nad krajními pohromami králů, neboť králové se ukazují jako vznešenější mezi předměty, které nás podněcují ke zbožnosti. Totéž se týká příbuzných, neboť je snadnější jejich zla poctívat za vlastní a snadněji v nás povstává hnutí ducha jak k soucítění s nimi, tak k poskytování darů, takže jim zanecháváme dědictví. Boží přikázání a napomenutí představených mocně povzbuzují ke skutkům zbožnosti.

Když však svatý Josef věděl, že pravý Bůh se pro naši spásu oděl do lidského těla a snášel pohromy smrtelného života, s citem zbožnosti o to větším se mu snažil věnovat, o co majestát tohoto nesmrtelného Krále převyšuje důstojnost smrtelných králů. Zatímco druzí prokazují zbožnost Božím obrazu smrtelníků, Josef obětoval skutky zbožnosti téměř Božím obrazu a samotnému Bohu. Kdyby k nám přišel nějaký císař celého světa, spravedlivý a naplněný bázní Boží, který unikl spiknutí zlých služebníků, důvěřoval nám a nazýval nás svými přáteli a příbuznými, nebylo by důstojné, abychom se s ce-

lým svým srdcem věnovali skutkům zbožnosti k němu? Co si tedy máme zdravým rozumem myslet o Josefovi, když zrakem myslí jistojistě nahlížel, smysly zakoušel a podivuhodnými znameními byl poučován o tom, že to malé bezbranné nahé dítě, které se na něho spolu se svou ještě

divčí panenskou Matkou, obrací, je Král králů? Když kontemploval lásku své panenské snoubenky k sobě a budoucí dobrodiní dítěte, jistě se v něm víc a více probouzel a zapaloval dar zbožnosti. Přidej to, že Panna byla jeho pravou manželkou a dítě bylo vpravdě pokládáno za jeho syna. Byl k němu puzen Božím přikazem, který si mnohonásobně prozkoumal, andělským napomenutím a jistým poznáním proroků a Zákona. Odtud pocházela jeho nesmírná úcta vůči Kristu a svaté

Panně, které miloval takovou láskou, že věříme, že v jeho době nebyl nikdo, kdo by tak ctil božské či svaté věci.

Protože nejsem nerozumný, mám za to, že Abrahám nikdy nepřijal anděly s takovým citem zbožnosti, s jakým Josef přijal Krista a svatou Pannu. Proč kážeme, že patriarchové zářili darem zbožnosti, než kvůli tomu, že ctili Boha, poznávali hluboké věci a žili prostě? Avšak Josefova víra byla rozhodně větší než víra patriarchů, jeho poznání živého Boha hlubší a způsob života jednodušší. Proto nepochybují, že dar zbožnosti vynikal v Josefovi hned po svaté Panně nejznamenitěji.

(Pokračování)

Z latinského originálu
„Summa de donis Sancti Ioseph“
(Romae: ex Typographia polyglotta
Sacrae Congregationis
de Propaganda Fide, 1887)
přeložil fr. Štěpán Maria Filip OP

Poznámky:

- (1) V předchozí části této kapitoly Sumy bylo pojednáno o tom, jak se sv. Josefovi vynikajícím způsobem dostalo prvních pěti darů ze sedmi darů Ducha Svatého, totiž daru moudrosti, rozumu, rady, síly a vědy. Dnes probereme následující dar zbožnosti. [pozn. překl.]
- (2) Ve skutečnosti je to ve čtvrté kapitole tohoto listu: 1 Tim 4,8. [pozn. překl.]
- (3) Ž 85,9.
- (4) Zach 2,2.
- (5) V latinském originále je užito slovo *affectus*, jímž se právě označuje cit vůle – na rozdíl od slova *passio*, jímž je pojmenováván smyslový cit neboli vášeň. [pozn. překl.]

S velkou radostí z dokončeného Božího díla a s vděčností všem, kdo jakkoliv pomohli, oznamujeme, že **v sobotu 13. května 2017 bude NOVĚ DOSTAVĚNÝ KOSTEL V SAZOVICÍCH zasvěcen svatému Václavovi, národnímu českému patronu a patronu obce Sazovice**, a otevře své brány věřícím i ostatním návštěvníkům. Hlavním světitelkem bude Mons. Jan Graubner, arcibiskup olomoucký a metropolita moravský. **Obřad svěcení začíná v 10 hodin.**

Rádi bychom prožili tyto sváteční chvíle spolu s Vámi. Těší se na Vás Spolek pro výstavbu kostela sv. Václava v Sazovicích, farnost Mysločovice a obec Sazovice.

Pondělí 8. 5. 2017

6:05 Česká věda **6:20** UNITED Report (3. díl): Síla **6:50** Buon giorno s Františkem **7:50** V pohorách po horách (36. díl): Pytlácké kameny - Jizerské hory **8:00** Mosambik - Cipriano **8:35** Cestujeme regionem Záhorie **9:35** Salesiáni na Kubě **10:00** Cvrlikání (51. díl): Lua **11:10** Transport **11:45** Bible pro nejmenší: Eliáš **11:50** Sedmihlásky (72. díl): Keď šebe zašpívam **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Ars Vaticana (20. díl) **13:00** Přežil jsem holocaust: svědectví Lud'ka Eliáše **14:10** Příběhy odvahy a víry: Osud Anny Abrikosové (17. díl): Slib oběti **14:35** Noční univerzita: Václav Vokolek - Kořeny antisemitismu a Židů v Čechách **15:40** Ozvěny Festivalu dobrých zpráv 2016 **16:45** V souvislostech (184. díl) **17:05** Varšava 1943-1944: boj za svobodu **18:05** Můj chrám: Kostel Panny Marie Královny míru, Praha-Lhotka a Josef Špaček [P] **18:25** Sedmihlásky (72. díl): Keď šebe zašpívam **18:30** Bible pro nejmenší: Ester **18:35** Evropští katolíci v utajení - Kosovo **19:00** Vatican magazine (909. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **19:35** Poselství svatých: Bernadette Soubirous **20:00** Tajemství divokého lesa **21:15** ARTBITR - Kulturní magazín (38. díl): S Janem Rybářem **21:30** Terra Santa news: 3. 5. 2017 **21:55** Ich bin: Já jsem **22:55** Vatican magazine (909. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:30** Kulatý stůl: Duchovní život v době Marie Terezie **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 9. 5. 2017

6:05 Má vlast: Štípa **7:30** Hlubinami vesmíru s Petrem Horálkem: Astrofotografie **8:10** V souvislostech (184. díl) **8:35** Pod lampou **10:40** Muzikanti, hrajte **11:10** Vatican magazine (909. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **11:45** Bible pro nejmenší: Ester **11:50** Sedmihlásky (72. díl): Keď šebe zašpívam **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Post Scriptum [P] **12:15** Ars Vaticana (20. díl) **12:25** Vezmi a čti: Duben 2017 **12:45** Noční univerzita: Lucie Cincialová - Nemají víno **13:40** V pohorách po horách (36. díl): Pytlácké kameny - Jizerské hory **13:50** Mosambik - Bom Padre **14:25** Kulatý stůl: Duchovní život v době Marie Terezie **16:00** Mezi pražci (58. díl): Květen 2017 **16:50** Bez tebe to nejde: Doma není nikdo prorokem **18:00** Cirkus Noeland (8. díl): Roberto, Kekulín a lev Hřiva **18:30** Bible pro nejmenší: Šadrak, Měšak a Abed-nego **18:35** Sedmihlásky (72. díl): Keď šebe zašpívam **18:40** Animované biblické příběhy: Ztracený syn **19:10** Léta letí k andělům (62. díl): Ladislav Hučko - řeckokatolický biskup **19:30** Zpravodajské Noeviny (863. díl): 9. 5. 2017 [P] **20:00** Missio magazín: Květen 2017 [P] **21:05** Řeckokatolický magazín (109. díl) [P] **21:20** Můj Bůh a Walter: Vtělení **21:35** Zpravodajské Noeviny (863. díl): 9. 5. 2017 **22:00** Post Scriptum **22:10** Po volání: S redemptoristy na Svaté Hoře **23:15** Terra Santa news: 3. 5. 2017 **23:40** Jak potkávat svět (50. díl): S Hanou a Petrem Ulrychovými **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 10. 5. 2017

6:05 Klapka s ... (100. díl): Jubilejní **7:25** Zpravodajské Noeviny (863. díl): 9. 5. 2017 **7:45** Noční univerzita: Václav Vokolek - Kořeny antisemitismu a Židů v Čechách **8:55** Vatican magazine (909. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **9:40** Přímý přenos generální audience papeže [L] **11:00** Ars Vaticana (20. díl) **11:10** Poselství svatých: Bernadette Soubirous **11:20** 44 let novickou **11:45** Bible pro nejmenší: Šadrak, Měšak a Abed-nego **11:50** Sedmihlásky (72. díl): Keď šebe zašpívam **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z Žakovců (SK) s P. Mariánem Kuffou [P] **14:10** ARTBITR - Kulturní magazín (38. díl): S Janem Rybářem **14:20** Výpravy do divočiny: Gorily na dosah **16:00** Můj chrám: Kostel Panny Marie Královny míru, Praha-Lhotka a Josef Špaček **16:15** Jak potkávat svět (50. díl): S Hanou a Petrem Ulrychovými **17:40** Můj Bůh a Walter: Kristus **18:05** UNITED Report (3. díl): Síla **18:30** Bible pro nejmenší: Ježíšovy zázraky **18:35** Sedmihlásky (72. díl): Keď šebe zašpívam **18:45** Zpravodajské Noeviny

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně **6.00 - 1.00 hod.**
■ Denně: **8.00; 16.00 hod.** - programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

(863. díl): 9. 5. 2017 **19:05** Setkání **19:30** Terra Santa news: 10. 5. 2017 [P] **20:00** Adorace [L] **21:05** BET LECHEM - vnitřní domov (35. díl): Pavel Mráček - o Panně Marii Guadalupe **8:00** Ich bin: Já jsem **9:00** Terra Santa news: 10. 5. 2017 **9:20** Mezi pražci (58. díl): Květen 2017 **10:10** Kulatý stůl: Duchovní život v době Marie Terezie **11:45** Bible pro nejmenší: Ježíšovy zázraky **11:50** Sedmihlásky (72. díl): Keď šebe zašpívam **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Post Scriptum [P] **12:20** Má vlast: Štípa **13:45** Generální audience Svatého otce **14:20** Česká věda **14:40** Hlubinami vesmíru s Petrem Horálkem: Astrofotografie **15:25** Cirkus Noeland (8. díl): Roberto, Kekulín a lev Hřiva **16:00** Zpravodajské Noeviny (863. díl): 9. 5. 2017 **16:20** Muzikanti, hrajte **16:55** V pohorách po horách (36. díl): Pytlácké kameny - Jizerské hory **17:10** Vatican magazine (909. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **17:45** Ars Vaticana (21. díl) **18:00** Animované biblické příběhy: Ztracený syn **18:30** Bible pro nejmenší: Saul se stal Pavlem **18:40** Sedmihlásky (72. díl): Keď šebe zašpívam **18:45** Můj chrám: Kostel Panny Marie Královny míru, Praha-Lhotka a Josef Špaček **19:00** Večeře u Slováků: 5. neděle velikonoční [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny (864. díl): 11. 5. 2017 [P] **20:00** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře (131. díl) [L] **21:25** Putování po evropských kláštřích: Redemptoristé z Wittem **22:00** Pod lampou [P] **0:05** Zpravodajské Noeviny (864. díl): 11. 5. 2017 **0:25** Můj Bůh a Walter: Kristus **0:45** Mwebare kwija - Klinika v buši **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 11. 5. 2017

6:05 Řeckokatolický magazín (109. díl) **6:20** Klapka s ... (101. díl): Alenu Krejčovou **7:45** BET LECHEM - vnitřní domov (35. díl): Pavel Mráček - o Panně Marii Guadalupe **8:00** Ich bin: Já jsem **9:00** Terra Santa news: 10. 5. 2017 **9:20** Mezi pražci (58. díl): Květen 2017 **10:10** Kulatý stůl: Duchovní život v době Marie Terezie **11:45** Bible pro nejmenší: Ježíšovy zázraky **11:50** Sedmihlásky (72. díl): Keď šebe zašpívam **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Post Scriptum [P] **12:20** Má vlast: Štípa **13:45** Generální audience Svatého otce **14:20** Česká věda **14:40** Hlubinami vesmíru s Petrem Horálkem: Astrofotografie **15:25** Cirkus Noeland (8. díl): Roberto, Kekulín a lev Hřiva **16:00** Zpravodajské Noeviny (863. díl): 9. 5. 2017 **16:20** Muzikanti, hrajte **16:55** V pohorách po horách (36. díl): Pytlácké kameny - Jizerské hory **17:10** Vatican magazine (909. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **17:45** Ars Vaticana (21. díl) **18:00** Animované biblické příběhy: Ztracený syn **18:30** Bible pro nejmenší: Saul se stal Pavlem **18:40** Sedmihlásky (72. díl): Keď šebe zašpívam **18:45** Můj chrám: Kostel Panny Marie Královny míru, Praha-Lhotka a Josef Špaček **19:00** Večeře u Slováků: 5. neděle velikonoční [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny (864. díl): 11. 5. 2017 [P] **20:00** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře (131. díl) [L] **21:25** Putování po evropských kláštřích: Redemptoristé z Wittem **22:00** Pod lampou [P] **0:05** Zpravodajské Noeviny (864. díl): 11. 5. 2017 **0:25** Můj Bůh a Walter: Kristus **0:45** Mwebare kwija - Klinika v buši **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 12. 5. 2017

6:05 Zpravodajské Noeviny (864. díl): 11. 5. 2017 **6:25** Bol som mimo: Jan Eriksen **7:35** Makedonie - Zkušenost zmrtnýchvstání **8:05** Kulatý stůl: Fenomén Fatima **9:40** Můj chrám: Kostel Panny Marie Královny míru, Praha-Lhotka a Josef Špaček **10:00** ARTBITR - Kulturní magazín (38. díl): S Janem Rybářem **10:15** Poselství svatých: Bernadette Soubirous **10:25** Příběhy odvahy a víry: Osud Anny Abrikosové (17. díl): Slib oběti **10:50** Noční univerzita: P. Raniero Cantalamessa - Panna Maria - naše Matka a Sestra ve víře **11:45** Bible pro nejmenší: Saul se stal Pavlem **11:50** Sedmihlásky (72. díl): Keď šebe zašpívam **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Ars Vaticana (21. díl) **13:00** Poselství svatých: Marie, Matka Ježíšova **13:15** BET LECHEM - vnitřní domov (35. díl): Pavel Mráček - o Panně Marii Guadalupe **13:35** Spirituál kvintet na Dostavníku 2013 **14:15** Putování po evropských kláštřích: Redemptoristé z Wittem **14:45** S NOACHEM po Izraeli **15:20** Zpravodajské Noeviny (864. díl): 11. 5. 2017 **15:40** Mezi pražci (58. díl): Květen 2017 **16:30** Večeře u Slováků: 5. neděle velikonoční **17:00** Papež František ve Fatimě: Studio František [L]

17:15 Papež František ve Fatimě: Přilet na vojenskou základnu v Monte Real a uvítací ceremoniál [L] **17:35** Papež František ve Fatimě: Studio František [L] **19:10** Papež František ve Fatimě: Návštěva kaple zjevení Panny Marie ve Fatimě [L] **19:30** Papež František ve Fatimě: Studio František [L] **20:00** Třináctý den: Fatimská tajemství [P] **21:25** Papež František ve Fatimě: Studio František [L] **22:25** Papež František ve Fatimě: Modlitba růžence z Fatimy a světelný průvod [L] **0:00** V pohorách po horách (36. díl): Pytlácké kameny - Jizerské hory **0:10** Hlubinami vesmíru s Petrem Horálkem: Astrofotografie **0:50** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 13. 5. 2017

6:05 Terra Santa news: 10. 5. 2017 **6:25** UNITED Report (3. díl): Síla **6:50** Zpravodajské Noeviny (864. díl): 11. 5. 2017 **7:15** Spirituál kvintet na Dostavníku 2013 **7:55** Vatican magazine (909. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **8:30** Cirkus Noeland (8. díl): Roberto, Kekulín a lev Hřiva **9:00** Sedmihlásky (72. díl): Keď šebe zašpívam **9:05** Animované biblické příběhy: Ztracený syn **9:35** Můj chrám: Kostel Panny Marie Královny míru, Praha-Lhotka a Josef Špaček **10:00** Papež František ve Fatimě: Studio František [L] **11:00** Papež František ve Fatimě: Mše svatá na prostranství sanktuária s požehnaním nemocným [L] **13:00** Papež František ve Fatimě: Studio František [L] **15:45** Papež František ve Fatimě: Závěrečný ceremoniál na vojenské základně v Monte Real [L] **16:05** Papež František ve Fatimě: Studio František [L] **17:10** Vezmi a čti: Duben 2017 **17:30** Večeře u Slováků: 5. neděle velikonoční **18:00** Příběhy odvahy a víry: Profesorka Valentina Puziková (18. díl): 80 let tajnou řeholnic **18:25** Sedmihlásky (72. díl): Keď šebe zašpívam **18:30** Bible pro nejmenší: Pavlovy cesty **18:40** Muzikanti, hrajte **19:10** Zpravodajské Noeviny (864. díl): 11. 5. 2017 **19:30** V souvislostech (185. díl) [P] **20:00** Most **20:30** Fatima - Poslední tajemství [P] **21:30** V pohorách po horách (37. díl): Plešivec - Brdy [P] **21:40** ARTBITR - Kulturní magazín (38. díl): S Janem Rybářem **22:00** Missio magazín: Květen 2017 **23:00** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře (131. díl) **0:25** Noční univerzita: Václav Vokolek - Kořeny antisemitismu a Židů v Čechách **1:30** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 14. 5. 2017

6:15 Ars Vaticana (21. díl) **6:25** Bol som mimo: Od teraz po tvojom - Denis Blaho **7:25** Česká věda **7:40** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře (131. díl) **9:05** Řeckokatolický magazín (109. díl) **9:20** Mezi pražci (58. díl): Květen 2017 **10:10** ARTBITR - Kulturní magazín (38. díl): S Janem Rybářem **10:20** Večeře u Slováků: 5. neděle velikonoční **11:00** Mše svatá z kostela sv. Kateřiny Alexandrijské: Mladé Buky [L] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech (185. díl) **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa news [P] **13:30** Fatima - Poslední tajemství **14:35** Litanie loretánské Jakuba Jana Ryby: Obrazy pražské Lorety na Hradčanech **14:50** Muzikanti, hrajte speciál (11. díl): S dechovou hudbou Májovanka **16:00** Třináctý den: Fatimská tajemství **17:30** Můj Bůh a Walter: Kristus **17:55** Sedmihlásky (74. díl): Zdálo sa ně, zdálo **18:00** Cirkus Noeland (34. díl): Roberto, Kekulín a kouzelné hodiny **18:30** Animované biblické příběhy: Přišel hledat ztracené **19:00** BET LECHEM - vnitřní domov (35. díl): Pavel Mráček - o Panně Marii Guadalupe **19:15** UNITED Report (4. díl): Soudy **19:40** Ars Vaticana (21. díl) **20:00** Setkání s Václavem Hudečkem (1. díl): 39. ročník MF Pardubické hudební jaro [P] **21:05** Ohlédnutí za návštěvou papeže Františka ve Fatimě [P] **22:40** V souvislostech (185. díl) **23:00** Missio magazín: Květen 2017 **0:05** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:20** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa news **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Matice svatokopecská, spolek pořádá v neděli 21. května 2017 v 17.30 hodin ve svatokopecské bazilice (Svatý Kopeček u Olomouce) MĀJOVÝ KONCERT SMĀŠENĀHO PĒVECKĀHO SBORU „SVATOPLUK“ z UherskĀho HradištĀ. Na programu budou dĀla J. S. Bacha, F. X. Brixioha a P. Ebena.

Pod zĀstĀtĀou Mariana Jurecky a ve spoluprĀci s KDU-ĀSL, MaticĀ svatokopecskou a HnutĀm modliteb za nejmenšĀ zveme rodiny a dĀti v nedĀlĀ 21. kvĀtna 2017 na POUĀ RODIN na SvatĀ Kopeček u Olomouce. HlavnĀm celebrantem mše svatĀ v 10.30 hodin bude Mons. Josef Hrdlička, emeritnĀ pomocnĀ biskup olomouckĀ. Po mši svatĀ bude v ambitech nĀsledovat obĀerstvenĀ, koncert a program pro dĀti. KontaktnĀ osoba: Mgr. Josef ZĀboj, tel. 587 405 292, e-mail: zaboj@arcibol.cz.

ProgramovĀ tipy TV LUX
od 8. 5. 2017 do 14. 5. 2017
Viac informĀciĀ na www.tvlux.sk

Pondelok 8. 5. o 16:00 hod.: Univerzita tretieho veku

ZĀznamy prednĀšok (autor: Martin DojĀr, tĀma: Dejiny islamu)

Utorok 9. 5. o 17:05 hod.: Peter medzi nami

KatechĀzy pĀpeŹov (tĀma: ModlĀ sa k Bohu za ŹivĀch i mĀrtvĀch).

Streda 10. 5. o 18:35 hod.: Ichtis, antivĀrus pre deti (VĀrus pĀchy)

PoĀiĀaovĀ vĀrusy spĀsobujĀ veĀ škĀd. A Āo takto vĀrusy hnevĀ, zĀvisti, nenĀvisti? Ako sa s nimi vysporiadaĀ, to poradĀ detĀm antivĀrus – rybka menom Ichtis.

Štvrtok 11. 5. o 7:00 hod.: SvĀtĀ omša

Priamy prenos sv. omše zo SvĀtĀyne BoŹieho milosrdenstva v Košiciach.

Piatok 12. 5. o 22:30 hod.: SvĀieĀkovĀ procesia a ruŹenec z Fatimy

Priamy prenos z nĀvštĀvy SvĀtĀho Otca Františka vo Fatime pri prĀleŹitosti 100. vĀroĀia zjavenĀ.

Sobota 13. 5. o 10:40 hod.: SvĀtĀ omša z Fatimy

Priamy prenos z baziliky vo Fatime, celebruje SvĀtĀ Otec František.

NedeĀa 14. 5. o 10:00 hod.: SvĀtĀ omša z HriŹovej

Priamy prenos sv. omše z HriŹovej, z kostola Panny MĀrie Fatimskej.

EXERCICIE VŠEDNĀHO DNE NA KLOKOTECH
s P. ThLic. Martinem SedlĀnĀm, OMI
„Pod zornĀm ŀhlem vĀĀnosti...“
17. – 19. kvĀtna 2017 (stĀreda – pĀtek)

PROGRAM:

StĀreda – od 16.00 svĀtost smĀrenĀ • v 17.00 mše svatĀ s tematickou promluvou • od 18.00 prednĀška v Emauzich.

Ātvrtek – 9.00–11.30 dopolednĀ blok • 11.30–14.00 prostory Emauz k dispozici k osobnĀ meditaci, k duchovnĀmu rozhovoru, k obĀerstvenĀ z vlastnĀch zĀsob • 14.00–16.00 odpolednĀ blok • od 16.00 svĀtost smĀrenĀ • v 17.00 mše svatĀ s tematickou promluvou • od 18.00 setkĀnĀ s dotazy nejen k tĀmatu.

PĀtek – 9.00–11.30 dopolednĀ blok • 11.30–14.00 prostory Emauz k dispozici k osobnĀ meditaci, k duchovnĀmu rozhovoru, k obĀerstvenĀ z vlastnĀch zĀsob • 14.00–16.00 odpolednĀ blok • v 17.00 mše svatĀ s tematickou promluvou • od 17.45 adorace s moŹnosti pĀstĀpĀt ke svĀtosti smĀrenĀ a duchovnĀmu rozhovoru do 20.30 hodin.

Sobota 20. kvĀtna – OMI pouĀ na Klokotech ke sv. EvŹenu de Mazenod, zakladateli Kongregace oblĀtĀ Panny Marie NeposkrvnĀnĀ – od 10.00 svĀtost smĀrenĀ • v 11.00 mše svatĀ.

JE MOŹNĀ SE ZŪĀSTNIT
I JEN JAKĀKOLIV ĀĀSTI PROGRAMU.

VĀce na www.klokoty.cz
nebo na www.oblati.cz.

LiturgickĀ ĀtenĀ

NedeĀe 7. 5. – 4. nedeĀe velikonoĀnĀ

1. Āt.: Sk 2,14a.36–41
Ź 23(22),1–3a.3b–4.5.6
Odp.: 1 (*Hospodin je mĀj pastĀř, nic nepostrĀdĀm. Nebo: Aleluja.*)
2. Āt.: 1 Petr 2,20b–25
Ev.: Jan 10,1–10

PondĀlĀ 8. 5. – nezávĀznĀ pamĀtka Panny Marie, ProstĀrednice vseh milostĀ

1. Āt.: Sk 11,1–18
Ź 42(41),2–3; 43(42),3.4
Odp.: 42(41),3a (*MĀ duše ŹĀznĀ po ŹivĀm Bohu. Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Jan 10,11–18

ŪterĀ 9. 5. – ferie

1. Āt.: Sk 11,19–26
Ź 87(86),1–3.4–5.6–7
Odp.: Ź 117(116),1a (*Chvalte HospodĀna, vsechny nĀrody! Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Jan 10,22–30

StĀreda 10. 5. – ferie

1. Āt.: Sk 12,24–13.5a
Ź 67(66),2–3.5.6+8
Odp.: 4 (*AĀ tĀ, BoŹe, velebĀ nĀrody, aĀ tĀ velebĀ kdekerĀ nĀrod! Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Jan 12,44–50

Ātvrtek 11. 5. – ferie

1. Āt.: Sk 13,13–25
Ź 89(88),2–3.21–22.25+27
Odp.: 2a (*NavĀky chci zpĀvat o HospodinovĀch milostech. Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Jan 13,16–20

PĀtek 12. 5. – nezávĀznĀ pamĀtka sv. Nerea a Achillea nebo sv. PankrĀce (v praŹskĀ arcidieĀci: svĀtek VĀroĀĀ posvĀcenĀ katedrĀly)

1. Āt.: Sk 13,26–33
Ź 2,6–7.8–9.10–11
Odp.: 7b (*TĀ jsi mĀj syn, jĀ jsem tĀ dnes zplodil. Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Jan 14,1–6

Sobota 13. 5. – nezávĀznĀ pamĀtka Panny Marie FatimskĀ

1. Āt.: Sk 13,44–52
Ź 98(97),1.2–3ab.3cd–4
Odp.: 3c (*UzĀřly vsechny konĀiny zemĀ spĀsu nĀшего Boha. Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Jan 14,7–14

BREVIĀŘ PRO LAIKY

6. – 13. KVĀTNA 2017

ZmĀna v ĀislovĀnĀ breviĀře: levĀ, nepodbarvenĀ sloupec – dĀivĀjšĀ vydĀnĀ breviĀře; pravĀ, podbarvenĀ sloupec – novĀ vydĀnĀ breviĀře (2007)

UvedenĀ do prvni modlitby dne:	NE 7. 5.	PO 8. 5.	ŪT 9. 5.	ST 10. 5.	ĀT 11. 5.	PĀ 12. 5.	SO 13. 5.
Antifona	518	582	518	582	518	582	1653
Źalm	783	881	783	881	783	881	783
RannĀ chvĀly:							
Hymnus	518	582	518	582	518	582	1653
Antifony	563	633	1151	1279	1167	1297	1183
Źalmy	1137	1264	1152	1280	1167	1297	1183
KrĀtkĀ ĀtenĀ a zpĀv	563	634	1362	1520	570	641	573
Antifona k Zach. kantiku	563	634	1362	1521	570	642	574
Prosby	564	634	1655	1872	571	642	574
ZĀvĀreĀnĀ modlitba	564	635	1362	1521	571	642	574
Modlitba bĀhem dne:							
Hymnus	519	583	519	583	519	583	519
Antifony	519	584	519	584	519	584	519
Źalmy	1142	1269	1157	1286	1172	1302	1188
KrĀtkĀ ĀtenĀ	564	635	568	639	571	643	574
ZĀvĀreĀnĀ modlitba	564	635	568	639	571	642	574
Nešpory:							
Hymnus	517	581	517	581	517	581	517
Antifony	561	632	565	636	1161	1290	1177
Źalmy	1133	1259	1146	1274	1161	1291	1177
Kr. ĀtenĀ a zpĀv	561	632	565	636	1363	1522	572
Ant. ke kant. P. M.	562	632	566	637	1363	1522	572
Prosby	562	633	566	637	1664	1881	572
ZĀv. modlitba	564	635	564	635	1362	1521	571
KompletĀř:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250

BIBLE A JEJÍ VÝKLAD

SKUTKY APOŠTOLŮ • PRVNÍ DÍL

• KAPITOLY 1-12

Silvano Fausti ve spolupráci s Guidem Bertagnou

• Z italštiny přeložil doc. Jaroslav Brož, Th.D., S.S.L.

Silvano Fausti v této publikaci předkládá Skutky apoštolů jako inspirované Boží slovo, které vede Ježíšova učedníka k modlitbě a které mu dává světlo na jeho životní cestě. Příběhy z počátku církve se nejprve zaměřují na mateřskou jeruzalémskou komunitu a dále sledují především působení apoštolů Petra a Pavla. První díl knihy obsahuje texty, které se soustřeďují na misijní činnost apoštola Petra.

Paulínky • Váz., 167x245 mm, 640 stran, 595 Kč

SKUTKY APOŠTOLŮ • DRUHÝ DÍL

• KAPITOLY 13-28

Silvano Fausti ve spolupráci s Guidem Bertagnou

a s Giuseppem Trotto • Z italštiny přeložil

doc. Jaroslav Brož, Th.D., S.S.L.

Ve druhém díle publikace o Skutcích apoštolů se čtenář stává svědkem apoštolských cest svatého Pavla.

Paulínky • Váz., 167x245 mm, 520 stran, 495 Kč

NOVÉNA K VÝROČÍ FATIMY

NOVÉNA K FATIMSKÝM DĚTEM

Vybral a uspořádal Michal Altrichter SJ

• Odpovědná redaktorka Luisa Karczubová

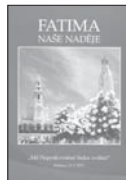
Novéna o svědcích fatimských zjevení z roku 1917 – Hyacintě, Františkovi a Lucii – předkládá texty k modlitbě v kontextu stého výročí těchto portugalských událostí. Ty byly posilou v kontrastu k neblahému dědictví Velké říjnové socialistické

révoluce a také zásadně vstoupily do života papeže Jana Pavla II. či kardinála Tomáše Špidlíka.

Refugium Velehrad-Roma, s.r.o.

Brož., A6, 32 stran, 35 Kč

KOMPLET DVOU BROŽUREK K VÝROČÍ FATIMY

FATIMA - NAŠE NADĚJE

Sestavil Mons. Mgr. Pavel Dokládál • Odpovědný

redaktor J. Martin Brauner • Předmluva

Dominik kardinál Duka OP, arcibiskup

pražský a primas český, a Jan Vokál, biskup

královéhradecký

Na stránkách této knihy se seznámíme se stoletou historií zjevení Panny Marie ve Fatimě. V závěru přináší také informace o Českomoravské Fatimě v Kocliřově. Publikace dostala mimořádné církevní schválení v královéhradeckých Acta curiae.

Kartuziánské nakladatelství ve spolupráci s Fatimským apoštolátem v Kocliřově • Brož., A5, křídový papír, 88 stran

TÉ PANÍ, JEŽ ZEM NAŠI NAVŠTĚVUJE

Úvodní slovo Mons. Mgr. Pavel Dokládál,

prezident WAF - Fatimského apoštolátu v ČR,

a Ing. Hanka Francáková za mezinárodní

radu WAF

Tato brožurka, která je součástí publikace *Fatima - naše naděje*, má sloužit jednak při společném programu putování sochy Panny Marie Fatimské z místa zjevení v Cova d'Iria ve Fatimě do našich diecézí Čech a Moravy, katedrál a hlavních poutních míst, ale také pro modlitby ve společenstvích, modlitebních skupinách a farnostech i v dalších letech.

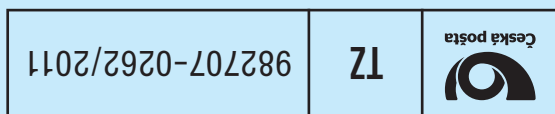
Fatimský apoštolát v ČR • Brož., 140x207 mm, 36 stran

Cena kompletu je 120 Kč.

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Malice cyrilometodějská s. r. o.,

Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Malice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1

SVĚTLO - týdeník Malice cyrilometodějské, spol. Vydává Malice cyrilometodějská, spol. Dolní nám. 24, Olomouc - IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Malice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Děhner, redaktor Mgr. Theol. Tomáš Kiml. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc I; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; http://svetlo.maticecm.cz). Objednávky týdeníku: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431; www.maticecm.cz; inzerc: knihy@maticecm.cz). Registrace: značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dne 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzgorje aj.), se podřizujeme konečnému úsudku církve. Nevyžádané neověřené příspěvky nevracíme.